

GRATIS
DANZIJ DONATIES
STEUN DE NAR! ZIE P.12!
REK. 068-2050689-39

DE NAR

A N A R C H I S T I S C H E K R A N T

Actieve solidariteit... als een lopend vuurtje

*Internationale mobilisatie brengt over
de hele wereld mensen op de been*

Op 29 september 2005 velde de rechtbank van Aachen (Duitsland) een loodzwaar vonnis over vier kameraden die geprobeerd hadden te ontsnappen aan een politiecontrole. Twee van hen, Gabriël Pombo da Silva en José Fernandez Delgado, zaten gedurende meer dan twintig jaar opgesloten in de gevangenissen van de Spaanse Staat. Een aanzienlijk deel van deze tijd brachten ze door in isolatiekwartieren (het zogenaamde FIES-regime), die speciaal ontworpen werden om opstandige gevangenen monddood te maken en zo de strijd tegen de gevangenis een halt toe te roepen. (...)

Nu, twee jaar na deze veroordeling, werd er opgeroepen tot een internationale mobilisatie in solidariteit met José, Gabriël en de andere gevangenen in strijd.

LEES VERDER OP PAGINA

5

De geboorte van een tragi-komedie

De nieuwe migranten komen er aan...

Voor gezinnen met kinderen wiens asielaanvraag wordt afgewezen wil de nieuwe regering voorzien in een aangepaste opvang van waaruit een humane terugkeer vlot kan worden georganiseerd.

Zo luidde het in een perstekst die op 8 oktober werd verspreid, naar aanleiding van het akkoord dat de regeringsonderhandelaars sloten over het nieuwe migratiebeleid. Een vertaling is geen overbodige luxe dacht ook een groep sanspapiers die sedert drie weken in hongerstaking waren voor hun papieren. Toen ze daags nadien aanklopten bij het partijbureau van de cdH (de franstalige christendemocraten), kregen ze er te horen dat dit betekent dat er een nieuw gesloten centrum wordt gebouwd speciaal voor gezinnen met kinderen. Het humanisme van de progressieve cdH reikt nog maar eens niet verder dan de verpakking: of hoe wat speelgoed, bedjes van aangepaste grootte met zachtere kus-sentjes en de vervanging van tralies en prikkeldraad door onbreekbaar glas moeten volstaan om te verhullen dat het hier om een kindergevangenis gaat...

LEES VERDER OP PAGINA

3

EN VERDER:

- 6 WE HEBBEN GELIJK TE REVOLTEREN!
- 9 ANARCHISTEN BESTORMEN DE GENTSE GEVANGENIS
- 10-11 CORRESPONDENTIE UIT ITALIE, DUITSLAND, GRIEKENLAND...

Vaste Rubrieken:

- p.3 Berichten uit de wereld...
- p.4 kNarrig
- p.7-8 Kroniek
- p.11 Column
- p.12 aNargenda

Kortrijk: verliezende stad

Tegen een verbazingwekkend hoog tempo zien we steden veranderen. Megalomane, maar ook minder opzichtige projecten schieten uit te grond als paddenstoelen en gaan de volledige inrichting van de steden bepalen. Onder het mom van 'stadsvernieuwing' worden hele buurten opgeslorpt en onherkenbaar weer uitgespuwd.

Ook Kortrijk wordt stevig onder handen genomen. Met de steun van het stadsbestuur heeft het Nederlandse Foruminvest er nu 34.000 m² stad weggevaagd om er een winkelcentrum en appartementen te bouwen. De manier waarop dit soort projecten ingevuld worden onthult veel over de waarden en doelgroepen die ze omarmen, en vooral, welke ze kapot maken. Uit een onblusbare afkeer van dit toekomstig paradijs voor de rijken ontstonden kreten van verzet. Pamfletten werden verspreid, posters geplakt en de stad werd opgefleurd door een 'graffiti-plaag' tegen het stadsbestuur, Foruminvest en de wereld van kapitalistisch verderf waar ze gretig mee aan het bouwen zijn. De repressie liet echter niet lang op zich wachten, het werd snel duidelijk hoe de stad Kortrijk omgaat met kritiek. Begin oktober werden drie mensen tegengehouden door een politiepatrouille. De drie hadden pamfletten op zak en de flikken gingen over tot een identiteitscontrole. Op deze identiteitscontrole volgden razendsnel huiszoekingen, er werden allerhande spullen in beslag

genomen en twee mensen werden gearresteerd. 24 Uur later werden deze, zonder duidelijkheid over de eigenlijke aanklacht, weer vrijgelaten. Enkele dagen later werd ook de derde persoon geconfronteerd met dit scenario.

De strategie van het stadsbestuur en haar flikken laat niet veel over aan de verbeelding. Door meteen te reageren met alles wat in hun macht ligt, wil ze een voorbeeld stellen. Versterkt door de media (die de drie meteen veroordeelden) willen ze iedereen die vorm geeft aan zijn of haar haat voor deze kapitalistische realiteit en over gaat tot actie het stilzwijgen opleggen. Ze willen tonen dat dit de repressie zal zijn waarop ze zullen kunnen rekenen en hoopt zo het verzet af te snijden alvorens het groeit. De machthebbers zouden het liefst alle kritiek willen begraven en er beton over gieten. Dit zal niet zomaar lukken. Tot op vandaag wordt de strijd in Kortrijk verder gezet!

* Zie ook 'Urbanisme en sociale controle', selectie van artikels uit De Nar

Op de volgende pagina vind je enkele van de pamfletten die zowat in heel Kortrijk verspreid werden.

LEES VERDER OP PAGINA

2

Geen enkele dwangbuis is sterk genoeg om ons op het rechte pad te drijven

Collocatie, opsluiting, isolatiecellen, medicatie, permanente controle... de meesten van ons hebben het standaard-repertoire van de moderne psychiatrie zelf aan den lijve ondervonden of hebben er hun vrienden of geliefden aan ten onder zien gaan. Maar het zijn niet enkel de zotten of abnormalen van deze maatschappij die op dit arsenaal getraceerd worden. Blijkbaar is deze standaardremedie alleshelend. Rebellerende jongeren, criminelen, mensen zonder papieren, werklozen: allen worden we onderworpen aan een controle regime. Nu eens worden het psychiatrische instellingen genoemd, dan weer gesloten centra, gesloten instellingen en soms wel eens gewoon wat ze zijn, gevangenissen. Wie het identificatieplaatje aan de ingang van deze gebouwen toevallig miste, kan ze nauwelijks van elkaar onderscheiden.

LEES VERDER OP PAGINA

4

DE NAR IS STEEDS OP ZOEK NAAR:

financiële steun; mensen die willen helpen met verspreiding; inhoudelijke bijdragen aan de strijd; plaatsen waar we onze strijd (het hoe en wat van De Nar) kunnen komen toelichten; mensen of organisaties die een benefiet voor De Nar willen doen; verdeelpunten en mensen die willen meehelpen met de verdeling (o.m. afhaling van gedrukte Narren)

KORTRIJK: Sociale ontmoetingsplaatsen ingeruild voor enorme prestigeprojecten

Foruminvest is er uiteindelijk in geslaagd een bouwvergunning te krijgen van het Kortrijks stadsbestuur om de stad zoals we die voorheen kenden te vernietigen. De enkel op winst beluste, Nederlandse groep kon vanaf 1 augustus 2007 van start gaan met de sloop van de terreinen van de vroegere school Onze-Lieve-Vrouw van Bijstand gevestigd in het grote gebied gevormd door de wijngaardstraat, de Sint-jansstraat en de Steenpoort in de buurt van de Veemarkt. De school, tal van woningen en kleine winkels werden ontruimd ten behoeve van een enorm winkelcentrum ingericht volgens uitsluitend economische en disciplinerende doeleinden: productie, consumptie en sociale conditionering.

De Kapitalistische krankzinnigheid

Dit project en andere projecten die er zitten aan te komen zoals de opwaardering van de stationsbuurt zorgen voor de afbraak van onze sociale contacten in het hart van de stad. De Veemarkt als sociale ontmoetingsplaats dient plaats te maken voor een grote woontoren en winkelketens zoals Media Market, H&M, de Zara, Bio Markt,... die enorme geldbedragen pompen in de verdere creatie van hun kapitalistisch imperium.

Het is duidelijk dat er valse behoeften worden gecreëerd, terwijl de echte behoeften in de kou blijven staan. Huurprijzen zullen de hoogte ingaan en wat met de kleine handelaars in de Zwevegemsestraat waar men momenteel aan het werken is voor de aanleg van een inrijtunnel naar de ondergrondse parking van het winkelcentrum? Zou het niet kunnen dat het hebzuchtige bestuur onder leiding van Stefaan De Clerck, die mensen, vaak van allochtone afkomst, liever kwijt dan rijk is?

Met welke valse beloftes heeft men de inwoners en de voorheen aanwezige handelaars omgekocht? Hebben ze de schijn opgehouden dat de onteigenden hun plaats terugkrijgen, wetende dat de 34.000 m² bederf van ruimte grotendeels bezet zal worden door de grotere ketens die we reeds in elke andere stad terugvinden. Is er niet al een shoppingcentrum in Kuurne dat zich slechts op een tweetal kilometer verder bevindt en eveneens plannen heeft hun complex uit te breiden. Wat eigen

is aan een bepaalde stad en plaats verdwijnt en alles krijgt een uniform karakter in functie van het kapitalisme. De appartementen boven het winkelcentrum en in de woontoren op de Veemarkt zullen evenmin betaalbaar zijn voor de werkelijke woonbehoeften onder ons.

Stop de afbraak!

Wordt het niet stilaan tijd onze plaats in de straat terug te eisen en het heft in eigen handen nemen! Laten we de kant kiezen van deze die uitgebuit en onderdrukt worden waartoe uiteindelijk ook wij behoren. Het gemeentebestuur maakt van Kortrijk een stad waar enkel diegenen met veel geld werkelijk in kunnen functioneren. Ze geeft onze stad in handen van Foruminvest waar een zootje hypocrieten werkzaam zijn die in verschillende steden in België (Charleroi, Mons, ...) en Europa gelijksoortige winkelcomplexen bouwen en zo verantwoordelijk zijn voor vele ontruiming. Ons dagelijkse ritme wordt volledig gecontroleerd door de economische waanzin. De stad wordt een merk, een logo, dat wordt gepromoot zonder rekening te houden met haar echte noden. De nood aan echte sociale relaties, het samen komen op pleinen zonder aanwezigheid van camera's en zonder de regels van het consumeren. Het is niet meer wie je bent als individu, maar wat en hoeveel je consumeert. Een sociale oorlog tussen arm en rijk is onvermijdelijk.

Dit pamflet heeft tot doel mensen samen te brengen die genoeg hebben van de eenzijdige communicatie van het stadsbestuur en die zelf hun leven inhoud willen geven. We kunnen op zoek gaan naar alternatieven en een totale vernietiging eisen van de onmenselijke kapitalistische overheersing. Nooit zullen we aanvaarden dat de gemeenteraad dergelijke projecten voorstelt in hun eigen kleine kringetje en aanpakt met het verschrikkelijke Foruminvest dat helemaal geen interesse heeft in wat er leeft onder de bevolking.

We nemen terug wat ons toebehoort en daarvoor is het nooit te laat. Tijd voor actie dus!

**UIT JE MENING, SCHRIJF NAAR:
POSTBUS 21 8500 KORTRIJK**

ENKELEN DIE HET ZICH AANTREKKEN

Na de eerste golf van repressie tegen de drie trok een enthousiaste groep naar de stationsbuurt in Kortrijk om er het onderstaande pamflet te verspreiden. Het duurde niet lang of er stond ook een enthousiaste groep flikken die het gebeuren prompt wou stilleggen. Na een mislukte poging tot identiteitscontrole beslisten de flikken dan maar iedereen te arresteren en over te brengen naar het politiecommissariaat. Maar dit verliep niet van een leien dakje. Een deel van de groep was duidelijk vroeger opgestaan dan de flikken die dag en namen succesvol de benen. Tussen de flikken en diegenen die niet meteen konden ontkomen, ontstond een grondig partijtje getrek en geduw. Uiteindelijk slaagden de flikken erin 10 mensen te arresteren. Na een vijftal uurtjes cel en een heleboel gezwans en dreigementen werd iedereen weer vrijgelaten.

Steden worden onderdeel van één grote metropool waarin elk zich wil profileren. De stad wordt een onderneming, moet en wil zich verkopen en wordt als dusdanig een merk. Ook de stad Kortrijk heeft dit goed begrepen en met keizer De Clerck aan het hoofd verandert het aanzicht van de stad langzaam maar zeker in één groot winkelcomplex. Wat vroeger ooit publieke ruimte was, wordt nu overwoekerd door glazen mastodonten (het winkelcentrum dat gebouwd door Foruminvest, shoppingcentra, stationshallen, woontorens,...) waar schreeuwelijke beelden zich in de hoofden van mensen prenten. Wat niet neergaat, zal op z'n minst overschaduwd worden door de grootsheid van deze stedelijke aanpassing. Nieuwe en aangepaste wegen en tunnels zullen de

levensaders van de stad worden. Men zal niet simpelweg meer langs deze wegen kunnen wandelen, maar ze zullen ons leiden naar het centrum van de vervolmaakte vervreemding waar de wet van de koopwaar heerst.

De grootsheid van dit megaproject zorgt voor sociale verdringing. De ongewensten zoals de dakloze, de marginaal, de werkloze, de radicaal, de allochtoon en de illegaal worden gevisieerd door de controle die overal de kop opsteekt. Controle door het glazen complex, die doorzichtig is en waardoor men zich bekeken voelt. Controle door de nieuwe technologieën. Controle door mensen voor wie enige vorm van burgerzin niet vreemd is en zich belichamen in de vorm van burgerwachten, buurttoezichters en

andere vormen van al dan niet geüniformeerde klikspanen.

Heel deze ontwikkeling duldt geen tegenspraak. Mocht er al kritiek komen, dan zal de macht er alles aan doen om die af te bakenen binnen de lijntjes van dialoog en consensus. Maar als er echt verzet tegen deze megalomanie de kop opsteekt, toont de macht haar ware gelaat.

Zo ook in Kortrijk, waar de prestigegerichte en imago-geile De Clerck dissidentie de mond wil snoeren. Deze gowwleider geeft geen zier om zijn 'onderdanen' daar ze dikwijls voor een voldongen feit staan als er weer een plan wordt aangekondigd en enkel nog 'inspraak' getolereerd wordt bij het zetten van punten en komma's. Drie mensen hebben dit ondertussen aan de lijve mogen ondervinden. Ze worden beschuldigd de schone schijn van het stadsbestuur te verstoren door middel van graffiti en het plakken van affiches. Terwijl opstandelingen de frontale aanval op onze levens willen aanklagen, haalt de overheid alles uit de kast om de daders van deze halsmisdrijven te vatten. Daarvoor

werd naar eigen zeggen zelfs een aparte politiceel opgericht. Twee mensen werden door de flikken van straat geplukt en mochten 24u aan den lijve ondervinden hoe tolerant en verdraagzaam de stedelijke overheid omgaat met kritiek. Tegelijkertijd werd hun privé-leven overhoop gehaald met huiszoekingen. De flikken lieten het niet na om familie en vrienden van de derde persoon te terroriseren en naar zijn werkgever te stappen. Ook hij kreeg een huiszoeking te verwerken. Tenslotte werd ook de bevriende media ingeschakeld om deze drie individuen sociaal te isoleren. Op die manier proberen ze te voorkomen dat er banden ontstaan tussen *diegenen die het zich aantrekken*.

Het is duidelijk dat niet enkel personen vervolgd worden, maar ook ideeën. Ideeën die breken met de huidige normalisering en individuen die streven naar een eigen invulling van het leven. Wij willen dan ook onze solidariteit betuigen met deze individuen en alle anderen die zich verzetten tegen de vernietiging van wat echt is.

De geboorte van een tragi-komedie

De nieuwe migranten komen er aan...

“Voor gezinnen met kinderen wiens asielaanvraag wordt afgewezen wil de nieuwe regering voorzien in een aangepaste opvang van waaruit een humane terugkeer vlot kan worden georganiseerd.”

Zo luidde het in een perstekst die op 8 oktober werd verspreid, naar aanleiding van het akkoord dat de Regeringsonderhandelaars sloten over het nieuwe migratiebeleid. Een vertaling is geen overbodige luxe dacht ook een groep sans-papiers die sedert drie weken in hongerstaking waren voor hun papieren. Toen ze daags nadien aanklopten bij het partijbureau van de cdH (de franstalige christendemocraten), kregen ze er te horen dat dit betekent dat er een nieuw gesloten centrum wordt gebouwd speciaal voor gezinnen met kinderen. Het humanisme van de progressieve cdH reikt nog maar eens niet verder dan de verpakking: of hoe wat speelgoed, bedjes van aangepaste grootte met zachtere kussentjes en de vervanging van tralies en prikkeldraad door onbreekbaar glas moeten volstaan om te verhullen dat het hier om een kindergevangenis gaat.

Oh ja, en als de christen-democraten uiteindelijk toch met de blauwen in zee zouden gaan, dan komt er --eindelijk, lang verwacht, en er moe voor gestreden-- een regularisatie. Zelfs de objectieve criteria waarrond zoveel te doen was in het ‘middenveld’ komen er: wie een werkgever vindt en zich flexibel inschakelt in deze overproduktiemaatschappij, komt in aanmerking voor papieren. Meer nog, onder aanstichting van de blauwe wederhelft van het ter ziele gegane paars, zullen werkgevers, eindelijk, na meer dan 30 jaar migratiestop, ook weer op jacht mogen gaan in het buitenland, op zoek naar nieuwe schatten voor hun arbeidsmarkt. Hiermee voltrekt zich een scenario dat al eerder op de pagina’s van deze krant werd bevroed. De huidige maatschappij wiens toekomstvisioen zich beperkt tot meer, harder en langer werken, heeft meer arbeiders nodig en dus mag deze droom geen grens in de weg gelegd worden. Als men ze hier niet vindt, dan zal men er elders zoeken. Wie de gekte van deze rat race aan zich voorbij wil laten gaan, ja zelfs er tegen op komt, wordt gedumpt in instellingen te lande of gewoonweg de grens over. En dit scenario is geschreven los van de kleur van welke coalitie ook, die ons binnenkort weer zal dikteren.

De christelijke liefdadigheidsgemeenschap mag intussen haar oude traditie van menswaardige opvang van de goede vluchteling onder de vorm van kerkasiel of voorbereiding van een ‘vrijwillige’ terugkeer rustig voortzetten. Aldus wordt het kaf van het koren der migranten gescheiden. Blijkbaar behoorde het groepje sans-papiers dat op 26 augustus de kerk van Sint-Joost wilde bezetten, tot het kaf: ze werden stante pede buitengekegeld door de koster. De socialistische burgemeester van Sint-Joost ontfermde zich dan maar over hen en deporteerde ze naar een sportzaaltje in een uithoek van Evere. Toen de sans-papiers, na de obligate media-show van deze barmhartige samaritaan, overgingen tot een hongerstaking, trok deze echter weer zijn handen af van de hele zaak. Kaf blijft uiteindelijk kaf, en dat moet gauw weg, na de laatste show.

Wie papieren wil zal in de toekomst echter beter gaan werken in plaats van te hongerstaken. Ondertussen kreeg de kerk van Sint-Joost nog meer bezoek van ‘t kaf. Zij deelden, tot grote konsternatie van pastoor en ‘t koren, de hieronder afgedrukte flyer uit:

BERICHT AAN DE PAROCHIANEN VAN SINT-JOOST

“Een vreemdeling zult gij niet onderdrukken, noch hen benauwen, want gij zijt vreemdelingen geweest in het land van Egypte.”
- Exodus 22:21

Op zondag 26 augustus werden 50 sans-papiers onder politiedwang en met goedkeuring van uw geestelijke voorganger uit deze kerk gezet. En de ene hand waste de andere in onschuld: voor de koster was er geen toestemming van de priester ; voor de priester was er geen toestemming van de wet , en voor de wet was het bestaan van de bezetters zélf een wetsovertreding, een misdaad. Zo plaatsten ze zich in de beste der kerkelijke tradities: die van de vervolgingen, de deportaties en de lafhartige staatstrouw. Uw vermeende onschuld is moordend.

Wie neemt deze biechtvader de biecht af?
Wie schopt deze kudde een geweten?

“Zij hadden niets om u terug te betalen, maar het zal u terugbetaald worden bij de opstand van de rechtvaardigen.” (vrij naar: Lucas 14:14)

ALS DE VOS DE PASSIE PREEKT...

Wat er in deze kerk op 26 augustus gebeurde is helaas geen unicum. Wie de dans der kerkbezettingen wat nauwer op de voet volgt, weet dat elk gemediatiseerd succesverhaal door verschillende mislukte pogingen werd voorafgegaan. De meeste priesters of hun bazen, bisschoppen met purperen hoeden of dragers van het kardi-naalsrode kleed, stellen de loodzware poorten van hun overigens meestal leegstaande gebouwen slechts moedwillig open wanneer armen, vreemden of andersdenkenden onverwachts en zonder voorgeschreven scenario aankloppen. En die ene keer dat enkele tientallen sans-papiers letterlijk op de loop moesten voor een legertje anti-oproeragenten na de ontruiming van een leegstaand hotel in Zeebrugge waar ze tot dan onderdak vonden, in de kille herfst van 2003, en de dichtstbijzijnde kerk trachten in te

raken, beval de west-vlaamse bisschop Vangheluwe via de radio de deuren voor hun neus dicht te slaan. Eenmaal in handen en bewerkt door de pakkemannen, mocht het rode kruis, de christelijke symboliek en moraal hoog in het vaandel, de wonden van de verschoppelingen komen likken.

Geheel anders gaat het er aan toe als de kerk lakei van de wetstraat mag spelen. Werd niet hier en daar een leegstaand klooster ter beschikking gesteld van de regering als vluchtelingenkamp? In deze zogenaamde open opvangcentra wordt het kaf van het koren der toekomstige vluchtelingen gescheiden.: de overgrote meerderheid krijgt binnen de korste keren een enkele reis terug naar het oord van herkomst.

Vervolgens tracht de katholieke liefdadigheidsorganisatie Caritas Catholica ook zij die overbleven met harde deviezen te overtuigen deze contreien te verlaten, door het uitkeren van de door de regering daartoe ter beschikking gestelde oprotpremies.

Wie in de verleiding moest komen van de humanitaire retoriek die sommige christen-democraten, in hun honger naar de macht, heden ten dage ten toon spreiden, willen we even de onfrisse herinnering voor de neus halen van één der laatste wapenfeiten onder een regering met christen-democraten.

Nadat Semira Adamu op 22 september voor goed de monde werd gesnoerd, haastte pater Boon, aalmoezenier in het deportatiekamp waar Semira gedurende een zestal maanden werd opgesloten, zich om het gapende gat van de beschamende stilte op te vullen met volgende forse verklaring: “De autonome aktiegroepen, zoals het kollektief tegen uitwijzingen, zijn door hun opruiende taal, verantwoordelijk voor haar dood, en, bovendien, het ging toch maar om een hoertje.” En de christendemocratische excellenties keken toe en zagen dat het goed was...

We weten meteen wat ons te wachten staat wanneer deze christen-democraten binnenkort hun rentrée maken in het nationale kabinet. Want laat één ding duidelijk zijn: voor deze heren zijn we allen vreemd en van de verkeerde overtuiging. Wij, wij laten ons niet verstommen door religie of vaderland.

BERICHTEN UIT DE WERELD VAN GESLOTEN CENTRA EN DEPORTATIES...

De muren van de gesloten centra en de stille moordmachine van stiekeme deportaties laten maar weinig openbaarheid toe. Deze berichten geven dan ook maar een beperkte weergave van wat er zich zoal afspeelt- in de hoop de discussie en actie tegen het moorddadige asielbeleid aan te scherpen.

Aarzel niet om berichten door te geven aan de Nar (contactgegevens op laatste pagina)

- **IN 2006** werden vanuit België 6.629 illegaal-gemaakten gerepatrieerd per vliegtuig. In 950 van de 6.629 gevallen moest de politie tussenbeide komen en in 262 gevallen slaagden ze er niet in effectief te repatriëren. In het totaal lag het aantal repatriëringen opvallend hoger dan de vorige jaren. Door het verzet dat sommigen bij hun uitwijzing boden, raakten vorig jaar 14 agenten gewond.

- **DINSdag 31/07** — Aan het deportatiecentrum van Merksplas ontploft een electriciteitskast, er is een dag lang geen elektriciteit. Verschillende groepen gevangenen protesteren. Eén groep weigert te gaan slapen. De dag erop weigert een groep naar buiten te gaan voor de wandeling terwijl een andere groep de binnenplaats bezet.

- **WOENSDAG 01/08** — In het deportatiecentrum 127 Bis in Steenokkerzeel gaan 7 families met 11 kinderen spontaan in hongerstaking. Ze voelen zich gediscrimineerd door de mobilisatie voor Anna en Angelica (wiens deportatie 2 dagen eerder werd stopgezet nadat een rechter hun vrijlating had geëist). Ze begrijpen niet dat de media, de verenigingen en de politici hier wel aandacht voor hadden, en niet voor zij die in dezelfde situatie zitten.

- **ZONDAG 26/08** — Een vijftigtal sans-papiers proberen een kerk te bezetten in Sint-Joost-Ten-Noode. De koster is echter niet akkoord en belt snel de politie. De politie gaat over tot een ontruiming. Later tracht de burgemeester van St. Joost de gemoederen te bedaren en stelt een lokaal in Evere ter beschikking van de sans-papiers.

- **ZATERDAG 15/09** — Tijdens een bijeenkomst van het CRACPE (Collectief van verzet tegen gesloten centra) aan het deportatiecentrum van Vottem ontsnappen 6 mensen uit het kamp. Vier personen worden meteen gearresteerd, waarvan 1 persoon in het ziekenhuis moet worden opgenomen voor een chirurgische ingreep.

- **ZONDAG 16/09** — Een groep mensen verstoort de zondagsmis in de kerk in St. Joost. Ze vertellen aan alle aanwezigen wat er gebeurd is op 26 augustus en benadrukken de hypocriete rol die de kerkfabriek speelt in de strijd tegen het asielbeleid.(Zie artikel)

- **WOENSDAG 19/09** — 10 Sans-papiers die in Evere verblijven beginnen een hongerstaking. (Ondertussen zijn 22 anderen hen daarin gevolgd.) Kort nadien roept het CRER (Coördinatie tegen razzia’s en uitwijzingen, voor regularisatie) alle Belgen met papieren op om de sans-papiers te vervoegen in hun hongerstaking.(Zie artikel)

- **ZATERDAG 22/09** — Een honderdtal mensen komen samen aan de luchthaven in Zaventem om er Semira Adamu te herdenken. Om dezelfde reden komen er die dag ook mensen samen aan de Beurs in Brussel.

- **ZONDAG 23/09** — In het deportatiecentrum van Merksplas beginnen 11 mensen een hongerstaking uit protest tegen het intern reglement van het centrum. De repressie laat niet lang op zich wachten, de hongerstakers worden meteen overgeplaatst naar andere deportatiecentra.

- **DONDERDAG 27/09** — Udep-Antwerpen houdt een betoging langs de lokale partijkantoren van CD&V en Open VLD.

- **ZATERDAG 29/09** — Een 22 jarige Marokkaanse asielzoeker wordt dood aangetroffen in het deportatiecentrum 127 Bis in Steenokkerzeel.

- **ZONDAG 30/09** — Andere sans-papiers in hetzelfde centrum zeggen dat de man vermoord is door de bewakers en er breekt een opstand uit. Er worden stoelen, tafels en een televisiepost vernietigd. De bewakers trachten de situatie onder controle te krijgen maar dit blijkt moeilijker dan verwacht. Uiteindelijk wordt de anti-oproer politie ingeschakeld om de opstand neer te slaan. Een deel van de opstandelingen worden overgeplaatst naar andere deportatiecentra.

- **MAANDAG 1/10** — Aan het centrum in Steenokkerzeel worden slogans geroepen en vuurwerk afgestoken in solidariteit met de opstandelingen binnen.

- **MAANDAG 1/10** — Het collectief van sans-papiers in strijd bezet de Begijnen kerk in Brussel. Ze vragen de regering regularisatie te voorzien voor iedereen die reeds meerdere jaren illegaal in België verblijft.

- **DINSdag 9/10** — Op maandag 8/10 neemt de regering beslissingen inzake de nieuwe immigratiewetten. De dag nadien gaat een groep sans-papiers die in Evere verblijven in een spontane betoging richting het partijbureau van de cdH in Sint-Joost, ze willen weten wat er beslist is. Binnen krijgen ze alvast te horen dat er een nieuw deportatiecentrum zal gebouwd worden, eentje speciaal aangepast voor kinderen. Bij het buiten komen is er heel wat politie aanwezig, waarschijnlijk om een eventuele poging tot bezetting van het partijbureau meteen de kop in te kunnen drukken.

- **ZONDAG 21/10**— In Gent betogen een 700tal mensen voor een algemene regularisatie van mensen zonder papieren.

- **DINSdag 23/10**— In Brussel komt een groep mensen samen voor de kantoren van de dienst vreemdelingenzaken (DVZ). Ze eisen de regularisatie van de hongerstakers in Evere.

Afgesloten op 23/10/07

In het treinstation Antwerpen-Centraal hangen in totaal 180 bewakingscamera’s. Het is ook het enige station met een eigen controlekamer met een tien vierkante meter grote videomuur, de andere stations worden in het oog gehouden vanuit Brussel. De NMBS wil de komende jaren het aantal camera’s op 2.500 brengen.

Ondertussen blijven ze bij De Lijn wennen omdat zij nog altijd hun beloofde camera’s voor de bussen niet gekregen hebben. Misschien kunnen ze enkele camera’s lenen van ‘grotere broer’ NMBS? Of misschien kunnen ze het ideetje van Vanhengel ook toepassen op de gebruikers van het openbaar vervoer.

Brussels minister van financiën Guy Vanhengel wil een GPS in elke auto. Daarmee wil hij alle autogebruikers kunnen volgen en hun taxen afstemmen op het rijgedrag. Zal de staat ook wel goed uitkomen voor enkele andere kleinigheidjes...

Maar een voorwaarde voor succesvolle bewakingssystemen is dat ze niet defect zijn natuurlijk. Toen een vrouw in een Franse winkel merkte dat het alarm niet werkte, besloot ze iets regelmatigers langs te komen... Twee jaar en 3700 diefstallen later wordt deze ijverige persoon opgepakt. Ze verkocht de videogames, dvd’s, cd’s... via het internet.

Anderen blijven het op de ouwe wijze doen en dat blijkt hen nog goed af te gaan ook. Over heel de wereld is de piraterij met 14% gestegen. Vooral rond Indonesië, Somalië en Nigeria lijken de mensen graag al eens een boottochtje te maken.

Mensen met een gezonde ondernemersgeest vinden we ook terug in België. Op anderhalfjaar tijd verdween er 252 kilometer koperdraad (€5 per meter voor de geïnteresseerden) langs de spoorwegen. Infrabel wil de diefstallen tegengaan door al het koper te vervangen door het duurdere glasvezel. Hoe dat gaat helpen zien wij niet direct, maar het zal wel goed zijn voor de tewerkstelling.

In Vlaanderen is het aantal werklozen met één vijfde gedaald, en dat ‘dankzij’ het beleid. We weten wat dat inhoudt: doppers opjagen en als dat niet helpt ze van de dop smijten (en dan verdwijn je ook uit de statistieken van werklozen). Op hetzelfde moment raakt bekend dat één op zeven in dit landje onder de armoedegrens leeft, in Brussel is dat zelfs één op drie.

Het activeringsbeleid wordt ook naar de jongsten onder ons uitgebreid. De leerplicht wordt met één jaar vervroegd, vijfjarigen moeten dus naar de kleuterschool. De eerste berichten over brandende legoblokken lopen al binnen.

Geen enkele dwangbuis is sterk genoeg om ons op het rechte pad te drijven

Op zaterdag 6 oktober trokken een hondertal mensen door de straten van Brussel om te pleiten voor een meer menswaardige behandeling van geesteszieken. De organiserende vzw (Uilenpiegel) stelde een eisenpakket op dat bulkte van reformistisch gezwets (van integratie in de arbeidsmarkt tot de terugbetaling van geestesdodende medicatie). Niettemin namen heel wat betogers vooral de isolatie, de collocatie, de gedwongen medicatie en daarmee de werking van de psychiatrie als dusdanig op de korrel. Onderstaand pamflet werd op deze betoging verspreid. Ook dit pamflet neemt de kooien van de bestaande orde onder vuur, waar de psychiatrie uiteindelijk deel van uitmaakt.

In de Nar verschenen eerder enkele artikels over (anti-)psychiatrie:

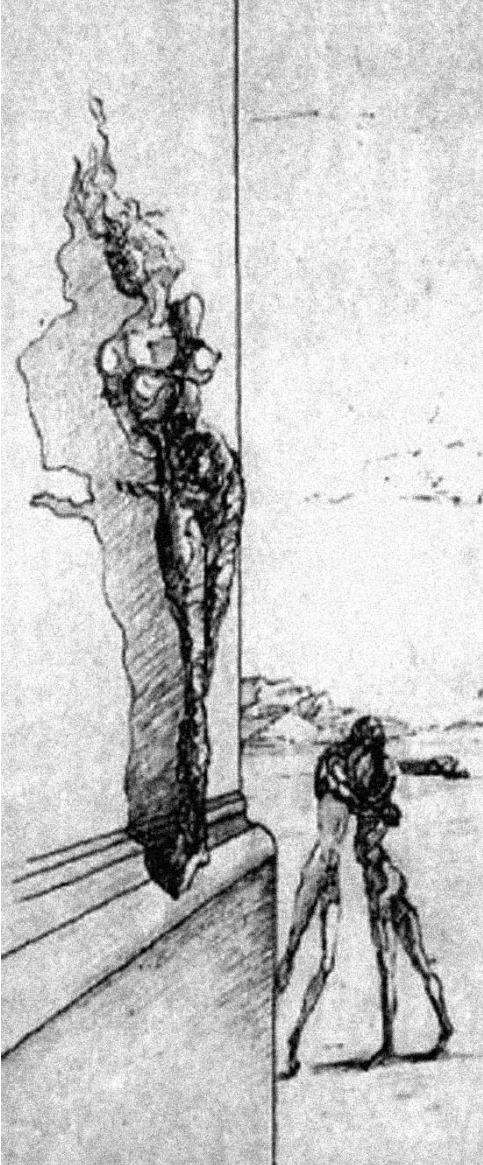
- Nar 205, mei 2006, Dossier anti-psychiatrie, p.4-8.*
- Nar 209, januari-februari 2007, Verscheurd. Psychiatrie, anti-psychiatrie en de psychiatrisering van de samenleving., p.10.*

Collocatie, opsluiting, isolatiecellen, medicatie, permanente controle... de meesten van ons hebben het standaard-repertoire van de moderne psychiatrie zelf aan den lijve ondervonden of hebben er hun vrienden of geliefden aan ten onder zien gaan. Maar het zijn niet enkel de zotten of abnormalen van deze maatschappij die op dit arsenaal getraceerd worden. Blijkbaar is deze standaardremedie alleshelend. Rebellerende jongeren, criminelen, mensen zonder papieren, werklozen: allen worden we onderworpen aan een controle regime. Nu eens worden het psychiatrische instellingen genoemd, dan weer gesloten centra, gesloten instellingen en soms wel eens gewoon wat ze zijn, gevangennissen. Wie het identificatieplaatje aan de ingang van deze gebouwen toevallig miste, kan ze nauwelijks van elkaar onderscheiden.

Al deze vrijheidsrovende plaatsen vervullen dan ook een gelijkaardige functie: het opsluiten van mensen die zich buiten de krijtlijnen getrokken door een alles controlerende staat, trachten te begeven. In psychiatrische instellingen worden mensen opgesloten die de koude realiteit niet kunnen rijmen met hun gevoelens, voor wie het simpelweg allemaal te veel geworden is en wiens gevoelens aan de alarmbel van onze maatschappij trekken. Deze onderpressterenden worden in de psychiatrie ‘aangepast’ aan onze cv-maatschappij, hun ‘stoornis in de hersenen’ wordt er ‘gerepareerd’ door kille psychologen, pillendokters en hersenspecialisten. Na een verblijf in deze instellingen moeten deze ‘opgelapte computers’ opnieuw geïntegreerd worden in de maatschappij.

Achter de muren van de gevangennissen wordt er aan mensen die de wet overtreden hebben een lesje geleerd. Ook voor hen is terug in de pas lopen het devies. Wie dreigt te hervallen -nog een bekende term uit de psychiatrische encyclopedie- hangt een steeds zwaardere straf boven het hoofd. Overtuigd moeten we worden dat we te klein of te zwak zijn om ons te verzetten, dat het beter is de macht te respecteren en ons te schikken naar de wetten van zijn/haar meerderen. Na de celstraf moet de ex-gedetineerde samen met haar/zijn collega ex-psychiatrische patiënt zo snel mogelijk aan het werk gezet, in sectoren speciaal voor hen gecreëerd of daar waar niemand nog wil werken, met uitzondering van de ‘buitenlanders’ die ook geen keuze hebben.

Deportatiekampen dienen om mensen te verwijderen uit onze samenleving die niet over de juiste papieren beschikken, om de competitie tussen de vele kandidaat-Europeanen of illegale arbeidskrachten aan te wakkeren. In die gesloten centra worden mensen geterroriseerd met de constante dreiging van de deportatie, verwoord door sociaal assistenten, cipiers of overheidsambtenaren. Ze worden afgemat door het ontbreken van feitelijke informatie over hun situatie. Angst en uitputting worden in de deportatiekampen gebruikt om ‘illegalen’ te

breken, hen te laten zeggen waar ze vandaan komen, hun medewerking voor een ‘vrijwillige terugkeer’ af te dwingen.

De gecontroleerde ruimte van de macht breidt zich elke dag uit. Camera’s poppen uit de muren, de straten kleuren uniform blauw, identiteitscontroles in de trein tram of bus. Wie niet de juiste kleur, vorm of manieren heeft, wordt afgevoerd. Geen wonder dat de staat aan snelreintempo nieuwe gesloten centra dient te bouwen: een gevangenis in Dendermonde, een gesloten instelling voor jongeren in Florennes, twee gevangennissen voor geïnterneerden in Gent en Antwerpen, een deportatiekamp in Zaventem, terwijl nieuwe isolatiekwartieren in de gevangennissen van Lantin en Brugge in aanbouw zijn.

In de ‘normale’ gevangennissen wordt de toestand langzaam aan onhoudbaar. Het laatste jaar vonden er verschillende rellen, opstanden en ontsnappingen plaats. Laat ons dit voorbeeld volgen. Crimineel, gek, sans-papier, werkloze of arbeider, ... allemaal zijn we de gevangene van dit systeem. Laat ons ons samen verzetten tegen deze staat en haar gevangennissen, in plaats van ons blind te staren op onze eigen miserie en te geloven dat nog meer wettelijke regelingen enig soelaas zouden kunnen brengen!

alles wit

*een gang
een hoek
een gang
een hoek*

je schreewt

*een gang
een hoek
een gang
een hoek*

waar ben je ik zie je niet

*een gang
een hoek
een*

«waar ga je naartoe meisje?

verboden toegang ... »

*ze hebben je vastgemaakt aan je bed
op een dag ben je weggegaan. krachtig.
je hebt de verzorger geslagen
om weg te geraken.
dan ben je naar mij toegekomen.
coke in je ogen
en je ledematen helemaal blauw,
je lachte.
als ik je had vastgenomen had ik je verstikt
zo graag dat ik je zie.
«sssst rustig maar leg je neer naast mij
niets scheidt ons nog»*

*«nee je moet geen andere trein nemen
je bent bij mij je nicht in haar kamer.»
's ochtends is het bed leeg
de kamer leeg
het huis stil.*

«bent u directe familie?»

ja ga het diensthofd maar halen

*«kunstmatige coma»
«haar hersens zijn geraakt»
«in het midden van de snelweg»
«een vrachtwagen...*

*«haar ouders beslissen
u komt er niet door
haar ouders beslissen
u komt er niet door»*

*de deur de deur intrappen
met al m’n kracht
maar ze is gepantserd.*

ik zie je niet en ik hoor je niet meer.

*schreeuwen
schreeuwen
schreeuwen
om je stilte te raken
om bij jou te geraken*

*«het is een mirakel
niemand had dat geloofd
ze is wakker»*

*ben je daar ?
teruggekomen
geschoren hoofd en verdwaalde ogen*

*infiuus onder je hemd
ga je naar beneden
om te liften
maar iemand ziet je*

*de slangen die je afgetrokken had,
hebben ze
opnieuw aangesloten
en ze hebben je vastgemaakt aan het bed met
boeien rond je enkels en polsen*

«steriele zone»

*ze geven me handschoenen en een masker
hoe kan ik je nu vastpakken ?*

*terug thuis maak ik een aquarel:
een lichaam
uitgestrekt op een matras.
een rode vlek uit de buik geboren neemt de
persoon in de ruimte blauw zwart*

*eens droog ben ik in slaap gevallen
je bent de dag erna gestorven aan
een inwendige bloeding.*

Actieve solidariteit... als een lopend vuurtje

Internationale mobilisatie brengt over de hele wereld mensen op de been

Op 29 september 2005 velde de rechtbank van Aachen (Duitsland) een loodzwaar vonnis over vier kameraden die geprobeerd hadden te ontsnappen aan een politiecontrole. Twee van hen, Gabriël Pombo da Silva en José Fernandez Delgado, zaten gedurende meer dan twintig jaar opgesloten in de gevangnissen van de Spaanse Staat. Een aanzienlijk deel van deze tijd brachten ze door in isolatiekwartieren (het zogenaamde FIES-regime), die speciaal ontworpen werden om opstandige gevangenen monddood te maken en zo de strijd tegen de gevangenis een halt toe te roepen.

Een eenvoudige routinecontrole betekende voor hen een gegarandeerde terugkeer naar de kerkers van de Staat en een bitter einde aan de zoe-te vrijheid. En net die vrijheid was hen te lief... De prijs die ze voor deze vlucht betaalden was hoog: Gabriël werd tot 13 en José tot 14 jaar opsluiting veroordeeld. De twee andere inzittenden, Begonia Pombo da Silva en Bart de Geeter kregen respectievelijk een voorwaardelijke straf en een effectieve straf van drie-en-een-half jaar. In januari 2007 werd Bart vrijgelaten.

Voorafgaand, tijdens en na het proces betuigden mensen op verschillende manieren hun solidariteit met de beschuldigten en voorkwamen zo dat ze afgezonderd en vergeten raakten. Tegelijkertijd haakten ze daarmee een vervolg aan de strijd van Gabriël en José en werden ze medeplichtigen aan de vrijheid. Nu, twee jaar na deze veroordeling, werd er opgeroepen tot een internationale mobilisatie in solidariteit met José, Gabriël en de andere gevangenen in strijd. Omdat we hen niet vergeten zijn; omdat we voortgestuwd worden door dezelfde ideeën; omdat de gevangenis onze harten krenkt en onze handen doet jeuken. En ook... omdat we deze ondraaglijke samenleving blijven lastigvallen met een bepaald idee van vrijheid; omdat we die idee laten spreken in onze (bescheiden) bijdragen aan bestaande conflicten; omdat ons o zo grijze landje het laatste jaar gevangenisopstand na gevangenisopstand meemaakte, om de breuken in de vakbondstrouw, de relletjes na politiegeweld, de strijd tegen de asielpampen... omdat we ons weinig geduld meer kunnen veroorloven.

Om deze en zoveel andere redenen.

TEKST VOORGELEZEN AAN DE GEVANGENISSEN VAN RHEINBACH EN AACHEN

DAG NA DAG GAAN DE CELDEUREN OP SLOT. Dag na dag verslindt de gevangenis weer een beetje mens. Dag na dag zondert de gevangenis af. Ze isoleert individuen en dwingt hen de realiteit van deze maatschappij te aanvaarden. Een realiteit die maar twee beginselen kent: uitbuiting en onderdrukking. Deze beginselen zijn de basis van de onverzoeerbare tegenstellingen in deze maatschappij: de tegenstelling tussen rijk en arm, de tegenstelling tussen baas en onderdaan, de tegenstelling tussen diegenen die alles te verliezen hebben en diegenen die alles te winnen hebben.

De rechtbank en haar gevangnissen hebben maar weinig te maken met het verschil tussen wat rechtvaardig of wat onrechtvaardig is. Rechtbanken dienen om diegenen die de regels van de heersende orde breken, uit de maatschappij (en dus uit het sociale conflict) te rukken. En daarvoor dienen gevangnissen. Langs de ene kant probeert de gevangenis haar maaginhoud te kneden om die met een gerust hart terug in de maatschappij uit te braken (wat dan resocialisatie heet), langs de andere kant dient de gevangenis om diegenen bij wie dat niet lukt levend te begraven en te vermorzelen.

Tralies kennen geen binnenkant. Niet alleen omdat de gevangenis een belangrijke rol speelt in de beheersing van sociale conflicten, maar vooral omdat haar logica van vrijheidsberoving de norm is van de hele maatschappij. In elke baas van om de hoek, in elke onderdrukker, in die oneindige reeks instellingen die ons gastvrij ontvangen en kapotmaken; herkennen we de gevangenis.

Waar de gevangenis gevangenen en dus de sociale conflicten waar zij deel van zijn, probeert af te zonderen, kunnen we een eerste confrontatie opzoeken door deze isolatie te weigeren. Door solidariteit op te bouwen met gevangenen die vechten tegen hun omstandigheden; door met alle middelen die we gepast achten scheuren te proberen veroorzaken in de stille grijze muren die zoveel zeggen over de wereld waarin we leven. Deze solidariteit is niet iets dat buiten ons staat, maar maakt juist volledig deel uit van de strijd die we tegen dit systeem voeren.

Omwille van deze redenen maken wij hier vandaag in de straten van Aken onze solidariteit met Gabriel Pombo da Silva en José Fernandez Delgado wat zichtbaarder. Beide anarchistische kameraden worden sinds 2004 gegijzeld door de Duitse Staat. Ze werden nabij Aken gearresteerd na een poging om te ontsnappen aan een politiecontrole. Ze waren op de vlucht voor het gerecht nadat ze al bijna 20 jaar opgesloten gezeten hadden in de kerkers van de Spaanse Staat. Jarenlang hebben ze onvermoeid gevochten tegen het moordende FIES-isolatieregime, vandaag past ook hun Duitse gastheer hetzelfde toe. José weigert al maanden elke medewerking met de gevangenisautoriteiten van Rheinbach. Hij weigert onmenselijkend bezoek achter glas te aanvaarden, hij weigert te werken, hij weigert voor vanalles en nog wat formulieren in te vullen... kortom, hij weigert zijn waardigheid op te geven. Gabriel vergelijkt het 'normale' regime in de gevangenis van Aken met het Spaanse isolatieregime... Samen met de anarchistische gevangene Marco Camenisch in Zwitserland gingen Gabriel en José van 16 tot 29 september 2007 in hongerstaking naar aanleiding van de internationale mobilisatie op 29 september.

SOLIDARITEIT MET GABRIEL EN JOSÉ
TEGEN ALLE GEVANGENISSEN
VRIJHEID VOOR ALLEN

Communiqué van Gabriël in hongerstaking

Beste kameraden,

Aangezien ik Solidariteit opvat als een daad van Wederzijdse Hulp tussen revolutionairen en sociale rebellen en niet als een verdeling van taken en activiteiten tussen enerzijds een passief en toekijkend publiek en anderzijds een actief en militant deel, draag ik bij tot de internationale Solidariteitsdagen met een hongerstaking van 16 tot 29 september. Hiermee onderschrijf ik volledig het voorstel van de kameraden buiten en dat wat de kameraad Marco Camenisch⁽¹⁾ schreef in zijn communiqué.

Omdat het enige wat ons overblijft om te vechten, in deze omstandigheden van isolatie en uitroeiing, onze idealen en onze lichamen zijn, zetten we beide in om de sociaalfascistische Staat te tonen dat zij en enkel zij de terroriste is.

Voorwaarts en moed kameraden! Neem deel aan het plezier van de agitatie en de subversie! Geen gedelegeerden, niets delegeren; directe actie en sociale revolutie! Leve de anarchie!

Gabriël Pombo da Silva
Uitroeingscentrum Aachen
14 september 2007-10-19

1. Marco Camenisch (eco-anarchistische gevangene, opgesloten in Zwitserland) kondigde eerder in een communiqué zijn deelname aan de internationale mobilisering aan. Ook hij ging van 16 tot 29 september in hongerstaking.

Uittreksels uit de brief van José Delgado

12 oktober

(...) Allereerst kan je natuurlijk de brieven die ik jullie geschreven heb, gebruiken op de manier die jezelf het beste dunk. Ik ben op dit moment allesbehalve literair ingesteld, maar wanneer je denkt dat er iets is wat je denkt te kunnen gebruiken bij wat jullie aan het maken zijn, gebruik het dan en hopelijk levert het iets op. Hopelijk werkt het als nitroglicerine tegen de muren en tegen hen die het wagen ons te berechten en te veroordelen, tegen al degenen die ons illegalen noemen, tegen al die ellendelingen die personen, noch dieren, noch dingen respecteren en ons op gedwongen wijze richting de totale instabiliteit drijven.

Ik ben ondertussen al weer hersteld van de hongerstaking. Vijftien dagen zijn niet voldoende om er van te verzwakken, laat staan dat je een ernstige verstoring oploopt. Het enige dat er gebeurt is dat je veel honger lijdt, je moet een constante strijd voeren om schotels, stoofgerechten, zoetigheden en gebraden vleesgerechten uit je gedachten te bannen... Dat vereist met name dat je sterk bent. Wanneer je die staat van verderfelijke zwakte bereikt verdwijnt ook het hongergevoel en geraak je al in de gevarenzone, wat in mijn geval niet gebeurde. Het gaat me `goed`.

De dag van de 29e voltrok zich in sneltreinvaart. Ik stond stijf van de zenuwen toen ik jullie buiten gewaarwerd en hoorde. De wens om bij jullie te zijn leidde ertoe dat ik zelfs begon te schreeuwen, ik probeerde mijn lichaam ertoe aan te zetten om zich samen met mijn stem tussen de tralies door te wurmen. Met andere woorden het was dus ook best frustrerend, een enorm machteloosheidsgevoel. Daar kwam nog bij dat de [cellen]blokken hier ver verwijderd van de omringde muur liggen, waardoor het allemaal vrij onrealistisch werd. Er was een moment waarop jullie dichterbij kwamen bij de vleugel waar ik vastzit, want jullie gooiden de ballen aan diverse zijden van de bajes, toch? De gevangenen hier, die ook enthousiast terugriepen, dachten dat jullie met drugs gooiden. Geen ene bal kwam binnen ons bereik. Waar ze neerkwamen was een veiligheidsstrook waar alleen zij [de bewakers] zich bewegen, en zij raapten ze natuurlijk snel op. Ik weet dat er boodschappen op stonden aangezien jullie me dat verteld hebben. Een gevangene wiens cel dichterbij de buitenmuur is gelegen, vertelde me dat jullie een communiqué hadden voorgelezen waarin sprake was van mij en werd gerept over de hongerstaking, dat jullie verbetering van de detentieomstandigheden eisten en om mijn vrijlating riepen. Dat was allemaal nogal ontroerend, sommige gevangenen werden er helemaal opgewonden van: een demonstratie tegen de bajes vlak buiten de muur van `hun` bajes!

Over de bewakers kan ik je het volgende zeggen, aangezien ik ze goed door heb – ik ken ze immers al een tijdje, dat ze als mensen nergens warm of koud van worden, als ze al iets persoonlijk hebben. Voor het overige houden ze de schijn op, ze dragen altijd een masker – dat van de onverschilligheid wat hen al op de school wordt bijgebracht waar ze opgeleid worden voordat ze naar de bajes komen – weet je wel? Ofwel ik wil je eigenlijk zeggen dat ze geen enkele toespeling maakten op dat er iets bijzonders voorgevallen zou zijn, iets wat hun [werkt] laakt, iets wat hen aangrijpt in haar alledaagsheid. En tot op heden is er geen bal aan mijn levensomstandigheden hier binnen veranderd. Ze blijven me negeren wanneer ik ze zeg dat ze mijn kleren moeten geven, dat ik het spuugzat ben om hier rond te lopen in hun gore schijtvodden, dat ik het koud heb.(...)

Overigens ben ik content. Ik begrijp dat de solidariteitsdagen positief zijn verlopen en ik schat die op hun waarde, aangezien jullie daar buiten je daardoor hebben kunnen coördineren, plannen hebben kunnen smeden, bij elkaar hebben kunnen komen, elkaar hebben leren kennen zelfs! Prima dus, ik vond het super! Ik voel zelfs hier de nabijheid van de lichamen, de warmte, de goede atmosfeer van de bijeengekomen familie. Ik houd van jullie.(...)

José

UPDATE

Na de mobilisering aan de gevangenen van Rheinbach en Aachen laat Gabriël weten dat hij, hoewel hij meer dan tien kilo verloor tijdens de hongerstaking, zich heel erg sterk voelt. De actie zat de cipiers duidelijk dwars, vooral omdat ook andere gevangenen niet enkel geïnteresseerd waren, maar ook zelf tot solidariteit overgingen. Zo begon ook een Litouwse medegevangene van Gabriël een hongerstaking tegen zijn gevangenisomstandigheden. Deze hongerstaking is op het moment van publicatie nog altijd bezig. Een andere gevangene weigerde het gevangenisvoedsel, maar kon niet in hongerstaking gaan omwille van gezondheidsproblemen. Veel gevangenen beantwoorden de slogans van de demonstranten, ondanks de angst die velen hebben voor repressailles.

Onderstaand, oorspronkelijk Franstalig, pamflet werd ons toegestoken op de markt van Molenbeek (populaire wijk in Brussel) op donderdag 18 oktober. Het pamflet belicht en verbindt enkele recente gebeurtenissen in de opsluitingskampen van de Belgische Staat.

MOORD, VERNEDERING EN FOLTER in de kampen van de staat

WE HEBBEN GELIJK OM TE REVOLTEREN!

29 SEPTEMBER – Een gedetineerde wordt dood aangetroffen in de isolatiecel. De directie schrijft zijn dood toe aan een overdosis, terwijl de andere gevangenen van het kamp de journalisten toeroepen dat hij vermoord is en dat er overal bloed lag. Hoe dan ook, elke dode in de kampen is er één te veel, elk sterfgeval is een staatsmoord! Zijn medegevangenen dachten er net zo over en vielen nog diezelfde avond het kamp aan in revolte tegen hun opsluiting en de moordende hypocrisie van de kampdirectie. De revolte duurt voort tot de volgende dag wanneer de politie tussenbeide komt, haar manu militair de kop indrukt en 15 van de 40 opstandelingen naar een ander deportatiekamp overbrengt. De daarop volgende avond worden er in de nabijheid van het kamp vuurpijlen afgeschoten en slogans geroepen in solidariteit met de opstandige gevangenen.

9 OKTOBER – Na twee woelige weken breekt er in twee vleugels van de gevangenis van Andenne een opstand uit. De gevangenen die de vernederingen niet langer pikken, richten vernielingen aan en stichten brand. Ook hier slaat de politie de revolte hardhandig neer. Jaarlijks vindt een tiental mensen de dood in Belgische gevangenen, vaak in verdachte omstandigheden... Niet enkel slachtoffers van de vrijheidsberoving, maar altijd ook iemands kind, vriend, broer of geliefde. Op die manier bevindt de gevangenis zich in de wijken, breekt ze in in onze levens en neemt ze ons het meest dierbare. Maar ze legt zich eveneens op door de verhoogde politieaanwezigheid, de intimiderende identiteitscontroles, de kloppijnt op sans-papiers etc.

DE GEVANGENIS IS VLAKBIJ... DE NOOD AAN REVOLTE IS ER AL!

In de aanloop naar 29 september 2007 vonden in verschillende landen discussie- en infoavonden plaats: Buenos Aires (Argentinië), Barcelona (Spanje), Gent, Leuven, Brussel, Parijs (Frankrijk), Vancouver (Canada),...

16 SEPTEMBER – Marco Camenisch (Zwitserland), Gabriel Pombo da Silva en José Fernandez Delgado (Duitsland) gaan in hongerstaking tot 29 september 2007.

18 SEPTEMBER ZÜRICH (ZWITSERLAND) – Bezetting van Radio Lora, er wordt een tekst voorgelezen. Drie mensen beginnen er een hongerstaking in solidariteit met Marco, Gabriel en José.

28 SEPTEMBER BILBAO (SPANJE) – Een dertigtal individuen komen samen aan het Duitse Consulaat en verspreiden pamfletten in solidariteit met Gabriel, José en alle gevangenen in strijd. Enkelen gaan binnen in het Consulaat en laten een fax versturen naar de Duitse ambassadeur in Madrid en de Duitse minister van Buitenlandse Zaken.

28 SEPTEMBER CASTELLÓN (SPANJE) – De anarchistische gevangen kameraad Joaquín Garces Villacampa gaat tot 30 september in hongerstaking omwille van de volgende motieven:

- Uit protest tegen de aberrante repressieve praktijken waaraan de anarchistische kameraden Gabriel Pombo da Silva en José Fernandez, gevangenen van de Duitse Staat, onderworpen worden.
- Voor de afschaffing van Staat-Kapitaal, privileges en de overheersing in de ruimste zin van het woord.

LANG LEVE DE VRIJHEID! VERNIETIG DE GEVANGENIS! ANARCHISTISCHE GEVANGENEN VRIJ!

28 SEPTEMBER MONTEVIDEO (URUGUAY) – “In de nacht van vrijdag 28 september werden de sloten van het Goethe Instituut en Iberia [Spaanse vliegtuigmaatschappij] dichtgelijmd. Op de zijkant werd ‘Solidariteit met Gabriel en José’ en een omcirkelde A geschreven. Een kleine daad om de kameraden die opgeroepen hebben tot solidariteit met onze gevangen kameraden te groeten.”

28 SEPTEMBER LEUVEN (BELGIË) – Verschillende spandoeken met slogans als ‘Tegen de kerkers van de Staat’ en ‘Vrijheid voor allen’ worden uitgehangen aan bruggen op de ring.

29 SEPTEMBER RHEINBACH EN AACHEN (DUITSLAND) – Een zeventigtal kameraden komen samen aan de gevangenen van Rheinbach en Aachen. In Rheinbach vliegen 200 tennisballen met boodschappen tegen de gevangenis over de muren. In Aken kunnen de kameraden buiten de kreten van Gabriel horen. Er werd eveneens een tekst voorgelezen die als pamflet aan de enkele voorbijgangers werd uitgedeeld.

29 SEPTEMBER ZÜRICH (ZWITSERLAND) – Voor het Bezirksgericht komen tientallen kameraden samen in solidariteit met Marco, Gabriel, José en Mehmet Esiyok en delen pamfletten uit.

29 SEPTEMBER BRUSSEL – “Vandaag 29 september is een internationale solidariteitsdag met gevangenen in strijd en meer specifiek met Gabriel Pombo da Silva en José Fernandez Delgado (meer info op <http://www.escapeintorebellion.info/>) In Brussel zijn verschillende woedekreten opgedoken op enkele gebouwen zoals “Dood aan de gevangenis en haar wereld” aan de Hallepoort en “Laten we de gevangenis platbranden” op het Justitiepaleis. Er hingen ook spandoeken op de kleine ring. “De gevangenis is de duidelijkste uiting van deze maatschappij die gebaseerd is op winstbejag, collectieve stompzinnigheid en de opsluiting van afwijkend gedrag (psychiatrisch, sociaal, seksueel...) We strijden zowel erbinnen als erbuiten om de vrijheid te veroveren die van ons is. CIPIERS NOCH GEVANGENISSEN ZULLEN ONZE REBELLIE STOPPEN! INTERNATIONALE SOLIDARITEIT!”

29 SEPTEMBER COAST SALISH TERRITORY VANCOUVER (CANADA) – “Een kleine groep anarchisten ontnamen in de late avond met behulp van stenen ter grootte van een vuist de structurele integriteit van de ruiten van de Royal Bank of Canada (RBC) in Hastings en Nanaimo. Deze actie gebeurde in solidariteit met de anarchisten Gabriel Pombo da Silva, José Fernandez Delgado, Marco Camenisch die in hongerstaking zijn in Europese gevangenen. Tegelijkertijd dragen we hiermee bij aan de acties die op deze internationale actiedag wereldwijd plaatsvinden. RBC werd als bank geraakt. Een fundamentele instelling die het Kapitaal reproduceert. Het systeem dat (ten dienste en voor de winst van een hoopje smeerpapier) wereldwijd mensen uitbuit en in het algemeen het leven verwoest; terwijl het tegelijkertijd spectaculaire repressieve gebeurtenissen voortbrengt. Zoals de Olympische Spelen van 2010, die gesponsord worden door RBC. Kapitalisme, met haar gevangenen en banken zoals RBC, bestaat wereldwijd. Moge de weg naar de Olympische Spelen bevuild worden met de vernieling die we achterlaten! Anarchisten.”

29 SEPTEMBER VANCOUVER (CANADA) – Anarchisten kraken een huis om er een info-avond te houden over Gabriel en José.

29 SEPTEMBER MADRID (SPANJE) – Drie immobiliënkantoren in de wijk Prosperidad krijgen hun deuren dichtgelijmd in solidariteit met Gabriel, José, Marco en alle andere gevangenen in strijd.

30 SEPTEMBER LEUVEN – Verschillende monumenten krijgen gevangenskledij aangetrokken.

1 OKTOBER BRUSSEL – “De eerste oktober werd in Brussel het Duits consulaat aangevallen met verfbommen in solidariteit met Gabriel en Jose en alle gevangenen in strijd.”

2 OKTOBER SINT PIETERS WOLUWE, BRUSSEL – Een BMW-verdeler wordt aangevallen met molotovcocktails. Minstens twee BMW’s gaan in vlammen op.

10 OKTOBER BUENOS AIRES (ARGENTINIË) – Betoging in solidariteit met Gabriel en José, tegen alle gevangenen.

10 OKTOBER BUENOS AIRES (ARGENTINA) – “In vroege uurtjes van deze frisse en vochtige morgen plaatsten vreemde handen een explosief aan een dealer van Volkswagen aan het kruispunt tussen de de straten Castro Barros en Hipolito Hiri-goyen, in de federale hoofdstad. Ter plekke werden pamfletten teruggevonden met de volgende tekst: *Deze morgen raakten we de autodealer Volkswagen. Deze morgen tonen we onze haat voor de Duitse staat, die onze kameraden heeft opgesloten. Wij eisen de onmiddellijke vrijlating van Gabriel Pombo da Silva en José Fernandez Delgado, die zich in de uitroeiingscentra van de Duitse staat bevinden, en de vrijlating van alle gevangenen ter wereld.*

Vuur voor de staat, het kapitaal en haar gevangenen!
Vrijheid voor José en Gabriel!
Celulas Negras Revolucionarias
Brigada Kurt Gustav Wilckens ⁽¹⁾

Foto’s van verschillende acties zijn te vinden op <http://www.cemab.be> / <http://ovl.indymedia.org> / ...

⁽¹⁾ Kurt Gustav Wilckens werd op 3 november 1886 in Duitsland geboren. Als anarchist verbleef hij in Duitsland, de Verenigde Staten en Argentinië. In 1922 beslist hij in Argentinië de luitenant-kolonel Varela te raken die verantwoordelijk is voor de moord op 1500 stakende landarbeiders in Patagonië. Op 25 januari 1923 smijt hij een bom op Varela. Die raakt gewond aan beide benen en grijpt naar z’n sabel. Wilckens haalt z’n revolver boven en maakt een einde aan de beul. Hij wordt gearresteerd en opgesloten. Op de nacht van 16 juni 1926 werd Wilckens tijdens z’n slaap in z’n cel vermoord door de cipier Pérez Millan (lid van de Patriottistische Liga)

De berichtgeving die ons dagelijks door de strot geramd wordt, volgt, onder het mom van de onpartijdigheid, steevast de partijlijn van de democratische leugenfabriek. Onder eenzelfde rubriekstitel staan de frauderende bankier en de gekliste winkeldief samen zweerderig naast elkaar, als medeplichtigen. In werkelijkheid is de haarlijn die hen scheidt een barricade van conflicten. Onderstaande berichten illustreren deze onverzoenbaarheid tussen rijk en arm,

machthebber en onderworpen, meester en ongehoorzame, cipier en gevangene... Soms verbergen op het eerste zicht weinigzeggende nieuwsfeiten (het gevandaliseerde buskotje, de ingesmeten schoolruit) een diepe afkeer voor deze wereld van onophoudelijke controle en beknotting.

Dit is een kroniek van slagen en tegenslagen in deze verzwegen sociale oorlog.

4/8 ZWITSERLAND — Op een Antifa festival in Bern wordt een bom gevonden in de concertzaal. De zaal wordt ontruimd en de bom wordt naar buiten gebracht, waar ze kort nadien ontploft. Er zijn geen gewonden.

6/8 JONQUIÈRES (FRANKRIJK) — 1000 m² GGO (Genetisch Gemanipuleerde Organismen)-veld wordt vernield.

6/8 LUSSAS (FRANKRIJK) — 1,7 hectare GGO-veld wordt vernield.

10/8 BERLIJN (DUITSLAND) — Drie bedrijfswagens van Siemens AG en één van de Bundeswehr worden plat gebrand. Ook in Hamburg worden verschillende auto's beschadigd door vuur en op verschillende plaatsen worden banden van dure wagens lek gestoken.

11/8 NEDERLAND — De auto van één van de verantwoordelijke voor de bouw van een nieuw vivisectie laboratorium in Venray wordt aangevallen met brandbommen. De aanval wordt opgeëist door een ALF-cel. Ze beloven nog veel verder te gaan als de man niet stopt waarmee hij bezig is.

14/8 SARSTEDT (DUITSLAND) — Zes bedrijfsauto's van het nucleaire bedrijf 'E.on' gaan in vlammen op.

15/8 LEUVEN — Een groep mensen kraken een pand van de Christelijke Mutualiteit. Deze stapt meteen naar de rechter en bekomt daar een ontruimingsbevel. De krakers kunnen tijdig het gebouw verlaten en er volgen geen arrestaties.

16/8 CONAKRY (GUINÉE) — Zes Franse flikken die 2 sans-papiers deporteren, worden aangevallen wanneer ze uit het vliegtuig stappen door lokale bevolking, luchthavenpolitie en de 2 sans-papiers.

19/8 GREAT YARMOUTH (UK) — Een honderdtal personen omsingelen een politiekantoor; ze werpen barricades op en gooien stenen en flessen. De aanval komt er nadat een 'free party' wordt stopgezet door een inval van de flikken. 15 mensen worden gearresteerd.

19/8 AMSTERDAM (NEDERLAND) — 23 dure auto's worden gesaboteerd en met de graffiti "Free Jeff" bespoten. De actie vond plaats in solidariteit met de Amerikaan Jeff Lurers, die veroordeeld werd voor 'ecoterrorisme'.

21/8 THESSALONIKI (GRIEKENLAND) — Een Nigeriaanse sans-papiers sterft bij zijn vlucht voor de politie. Tijdens een betoging van immigranten, mensenrechtenactivisten en anarchisten wordt het politiebureau aangevallen. Twee agenten worden verwond. 20 personen worden opgepakt. De nachten voor de betoging was het ook al onrustig.

21/8 BREACON BEACONS (UK) — De aanleg van een gaspijplijn wordt gesaboteerd. 11 werkmachines worden buiten werking gesteld en de pijplijn wordt op verschillende plaatsen doorboord.

22/8 JOUY-EN-JOSAS (FRANKRIJK) — Er ontstaat een kleine brand in de hogeschool voor commerciële studies, waar de week erop de zomeruniversiteit van Medef (federatie van Franse bedrijven) met enkele ministers en de president is gepland. Slechts 3 van de 16 flessen met brandbare vloeistof ontbranden ook daadwerkelijk, anders was heel het gebouw afgebrand.

23/8 LEUVEN — Kantoren van de Christelijke Mutualiteit worden aangevallen met verfbommen.

26/8 OUDENAARDE — Een honderdtal festivalgangers raken slaags met de aanwezige security nadat de muziek (om 1 uur 's nachts) wordt afgezet. Op de camping worden verschillende zaken in brand gestoken. De politie krijgt de situatie pas om 5 uur onder controle.

27/8 THESSALONIKI (GRIEKENLAND) — Explosieven worden achtergelaten bij een geldautomaat van een Elliniki bankfiliaal.

27/8 SCHAARBEEK — 's Middags spuiten een tiental personen graffiti op twee treinen aan het station. De spoorwegpolitie en metrobrigade slagen erin om vijf personen te arresteren.

28/8 ILIA (GRIEKENLAND) — Bij een bezoek aan het gebied dat recent kreeg af te rekenen met grote branden worden de onderminister van economie en de rellieken die hem begeleiden aangevallen met stenen door inwoners.

28/8 ATHENE (GRIEKENLAND) — De auto's van de Griekse politiebazen worden overgoten met aanvretend materiaal.

29/8 SANTIAGO (CHILI) — Een betoging tegen het gevoerde economische beleid draait uit op rellen. Verschillende winkels worden geplunderd en barricades van brandende banden worden opgeworpen. 670 mensen worden opgepakt en 33 zijn gewond. Bij de flikken zijn er 48 gewonden.

30/8 LEUVEN — Door de ruiten van de Leuvense hoofdzetel van de Christelijke Mutualiteit wordt een stinkend product naar binnen gegooid.

31/8 BRUSSEL — De Molenbeekse schepen voor Openbare Werken krijgt slaag van een inwoner die onteigend werd.

1/9 LEUVEN — Er wordt een gebouw van de sociale huisvestingsmaatschappij 'Dijledal' gekraakt.

1/9 KOPENHAGEN (DENEMARKEN) — Een duizendtal personen werpen barricades op, steken containers in brand, vernielen etalages en roven winkels leeg. De flikken moeten traangas gebruiken, 63 mensen worden opgepakt. Het is intussen 6 maanden geleden dat het autonoom jongerencentrum Ungdomhuset ontruimd werd.

2/9 GENÈVE (ZWITSERLAND) — Een politiewagen wordt in brand gestoken aan een politiekantoor. Hetzelfde kantoor krijgt ook 2 brandbommen tegen de gevel. De aanwezige flikken zien enkele individuen weglopen maar kunnen niemand arresteren.

2/9 CHARLEROI — In de school van Lodelinsart wordt ingebroken, er worden brandblussers leeggespoten in verschillende klaslokalen.

7/9 WETTEREN — Een raam van de Sint-Jozefschool wordt ingeslagen.

8/9 CHARCÉ-SAINT-ELLIER (FRANKRIJK) — 11 hectaren GGO-veld wordt vernietigd.

9/9 THESSALONIKI (GRIEKENLAND) — Op terreinen van de universiteit vallen een 40tal jongeren politiepatrouilles en undercover agenten aan met molotov cocktails, vuurwerk, stenen en stokken. De confrontatie duurt drie uur lang en 3 undercover's raken gewond. De politie gebruikt traangas, CS gas en lichtgranaten. Eén persoon wordt gearresteerd. De politie probeerde door een grootschalige aanwezigheid en verschillende arrestaties, rellen die altijd plaatsvinden tijdens de jaarlijkse Helexpo (consumptie evenement waar de eerste minister langs komt) te vermijden.

9/9 ATHENE (GRIEKENLAND) — In de wijk Zografou vallen ongeveer 15 individuen een politiekantoor aan met molotovs.

11/9 SANTIAGO (CHILI) — De jaarlijkse betoging ter herdenking van de slachtoffers van de Pinochet-dictatuur eindigt (ook naar jaarlijkse gewoonte) in confrontaties met de flikken. Eén agent wordt doodgeschoten, 41 andere raken gewond. 216 Betogers worden opgepakt.

14/9 NICOSIA (CYPRUS) — Gasflessen komen tot ontplofing aan het kantoor van de EDEK (sociaal-democratische partij). In de opeising wordt de rol van de EDEK aangehaald in het repressie- en gevangenisstelsel. Verder wordt opgeroepen tot solidariteit met alle gevangenen.

15/9 BRUSSEL — Zes jongeren hebben een confrontatie met de politie van zone Brussel-Noord. Bij deze confrontatie wordt een auto in brand gestoken voor het commissariaat. 4 Van de 6 jongeren worden ter beschikking gesteld van het parket.

15/9 ROUX — Aan de Alexandre Lepage school worden verschillende ruiten vernield.

15/9 ZEIST (NEDERLAND) — Demonstranten proberen gaten te maken in het hek van het deportatiekamp. Een vijftal mensen wordt opgepakt, verschillende worden verwond door politiehonden.

16/9 LYON (FRANKRIJK) — In de universiteitsgebouwen van politieke wetenschappen wordt getracht brand te stichten, ook verschillende ramen worden vernield. Enkele dagen daarvoor verschenen er al opschriften als 'A bas les élites' (weg met de elites).

16/9 ZEIST (NEDERLAND) — Een tiental meters hekwerk van deportatiekamp Zeist worden verwijderd.

16/9 YVERDON-LES-BAINS (ZWITSERLAND) — Er breken rellen uit met een 50tal personen nadat een jongere gearresteerd werd.

16/9 – Marco Camenisch (Zwitserland), Thomas Meyer Falk (Duitsland), Gabriel Pombo da Silva en José Fernandez Delgado (Duitsland) gaan in hongerstaking tot 29 september 2007.

17/9 TIHANGE — Er ontstaat brand in de elektriciteitskast (vlakbij de machinekamer) van de kerncentrale. Sabotage wordt niet uitgesloten.

18/9 LAUSANNE (ZWITSERLAND) — Na een betoging tegen de komst van de extreem-rechtse minister Blocher beginnen een honderdtal personen te rellen. Ruiten sneuvelen, vuilnisbakken worden in brand gestoken en er worden stenen naar de flikken gegooid. 8 Mensen worden gearresteerd.

19/9 ATHENE (GRIEKENLAND) — Een samenkomst tegen gsm-masten escaleert en er vindt een confrontatie plaats met de flikken. In het verleden werden tijdens soortgelijke acties gsm-masten openlijk gesaboteerd terwijl de politie op een afstand werd gehouden.

21/9 OPWIJK — Drie ramen van de school VKO worden ingegooid.

22/9 DIJON (FRANKRIJK) — Drie flikken raken gewond tijdens 2 interventies.

22/9 AMSTERDAM (NEDERLAND) — De Nationalistische Volks-Beweging (NVB) betoogt; een aantal lokale voetbalsupporters zijn hier niet mee gediend en reageren. Een drietal NVB'ers raken gewond. De burgemeester vaardigt meteen

LEES VERDER OP P.8

VERVOLG VAN P.7

een noodverordening uit en verbiedt de betoging. De fascisten worden onder politiebegeleiding buiten de stad geleid. Er was die dag ook een officiële tegenbetoging van Comité NVB.

26/9 ATHENE (GRIEKENLAND) — Politievoertuigen worden aangevallen met brandbommen.

27/9 THESSALONIKI (GRIEKENLAND) — Een kantoor-gebouw waar een bewakingscamera en het bordje “Diegene die met driestheid mijn eigendom bevuilt, er is een verrassing voor jou en we zullen ervan genieten” waren opgehangen, wordt bevlekt door verfbommen en de camera wordt onschadelijk gemaakt. Er verschijnt: “Het blijkt nu dat wij hen verrast hebben (...) en we hebben er zeker van genoten.”

27/9 CHALON-SUR-SAÔNE (FRANKRIJK) — Een bus voor publiek transport gaat op in vlammen. De brand wordt aangestoken op de achterste zitplaatsen, iedereen stapt tijdig uit. 3 Jongeren worden later gearresteerd. Op dezelfde dag begint het proces rond de brandstichting tegen een bus in Marseille.

28/9 BILBAO (SPANJE) — Een dertigtal individuen komen samen aan het Duitse Consulaat en verspreiden pamfletten in solidariteit met Gabriel, José en alle gevangenen in strijd. Enkelen gaan binnen in het Consulaat en laten een fax versturen naar de Duitse ambassadeur in Madrid en de Duitse minister van Buitenlandse Zaken.

28/9 CASTELLÓN (SPANJE) — De anarchistische gevangen kameraad Joaquín Garces Villacampa gaat tot 30 september in hongerstaking in solidariteit met Gabriel Pombo da Silva en José Fernandez en tegen overheersing. Ook Rafael Martinez Zea doet een 24uren hongerstaking in solidariteit.

28/9 MONTEVIDEO (URUGUAY) — De sloten van het Goethe Instituut en Iberia [Spaanse vliegtuigmaatschappij] worden dichtgelijmd. Op de zijkant wordt ‘Solidariteit met Gabriel en José’ en een omcirkelde A geschreven.

28/9 LEUVEN — Verschillende spandoeken met slogans als ‘Tegen de kerkers van de Staat’ en ‘Vrijheid voor allen’ worden uitgehangen aan bruggen op de ring.

29/9 ATHENE (GRIEKENLAND) — Op de jaarlijkse boekenbeurs wordt de stand van een nationalistische uitgeverij aangevallen door een 40tal personen, verschillende fascisten ontvangen rake klappen. Ook 2 andere nationalistische standen worden afgebroken.

29/9 RHEINBACH EN AACHEN (DUITSLAND) — Een zeventigtal kameraden komen samen aan de gevangenissen van Rheinbach en Aachen. In Rheinbach vliegen 200 tennisballen met boodschappen tegen de gevangenis over de muren. In Aken kunnen de kameraden buiten de kreten van Gabriel horen. Er werd eveneens een tekst voorgelezen die als pamflet aan voorbijgangers werd uitgedeeld.

29/9 ZURICH (ZWITSERLAND) — Voor het Bezirksgericht komen tientallen kameraden samen in solidariteit met Marco, Gabriel, José en Mehmet Esiyok en delen pamfletten uit.

29/9 BRUSSEL — Verschillende woedekreten verschijnen op enkele gebouwen. “Dood aan de gevangenis en haar wereld” aan de Hallepoort en “Laten we de gevangenis platbranden” op het Justitiepaleis. Er worden ook spandoeken gehangen aan bruggen op de kleine ring.

29/9 GENT — 50-80 Demonstranten houden een demonstratie in solidariteit met José en Gabriel.

29/9 COAST SALISH TERRITORY VANCOUVER (CANADA) — De ruiten van de Royal Bank of Canada (RBC) in Hastings en Nanaimo sneuvelen. Deze actie gebeurde in solidariteit met de anarchisten Gabriel Pombo da Silva, José Fernandez Delgado en Marco Camenisch.

29/9 VANCOUVER (CANADA) — Anarchisten kraken een huis om er een info-avond te houden over Gabriel en José.

29/9 MADRID (SPANJE) — Drie immobiliënkantoren in de wijk Prosperidad krijgen hun deuren dichtgelijmd in solidariteit met Gabriel, José, Marco en alle andere gevangenen in strijd.

30/9 LEUVEN — Verschillende monumenten krijgen gevangeniskledij aangetrokken.

1/10 BRUSSEL — Het Duits consulaat wordt met verfbommen aangevallen in solidariteit met Gabriel en José en alle gevangenen in strijd.

2/10 SINT PIETERS WOLUWE, BRUSSEL — Een BMW-verdeler wordt aangevallen met molotovcocktails. Minstens twee BMW’s gaan in vlammen op.

4/10 SAINT-DIZIER (FRANKRIJK) — Een vijftigtal jongeren steken 22 auto’s, een autoverhuurbedrijf en een gebouw waar een jeugdhuis en een sociaal huisvestingskantoor in huis-de in brand. Ook een brandweerwagen en een politieauto worden aangevallen, een brandweerman en een politieagent zijn gewond. De rellen zijn waarschijnlijk een reactie op het proces tegen een jongere uit de wijk die een agent had aangevallen.

5/10 ITALIË — Duizenden konijnen worden bevrijd uit een konijnenkwekerij in Appiano Gentile. Honderden kooien worden afgebroken en 2 tractors worden gesaboteerd. Er worden ook slogans gespoten tegen de vleesindustrie.

5/10 OOSTERBEEK (NEDERLAND) — Alle brandstofslangen van een pompstation van Total worden doorgesneden.

6/10 TORHOUT — De ramen van een slagerij worden vernield.

6/10 DEURNE — Er verschijnt graffiti op het secretariaat van het Vlaams Belang. De fascistische partij plaatst de beelden van de bewakingscamera op het internet.

6/10 KOPENHAGEN (DENEMARKEN) — Tienduizend betogers die als doel hebben een gebouw te kraken om er een nieuw jeugdhuis in te openen, worden geblokkeerd door relflicken. De politie gebruikt massaal traangas en arresteert ongeveer 436 personen. Een paar honderd mensen slagen er in om het gebouw voor enkele uren te bezetten. Later op de avond breken er hevige rellen los met enkele duizenden personen.

6/10 BRUSSEL — Wanneer de politie tussenkomt bij een burenruzie, worden zij zelf aangevallen. Ook de versterking krijgt slaag. Uiteindelijk raken 6 agenten gewond en worden 3 mensen opgepakt.

6/10 BERN (ZWITSERLAND) — Een betoging van de fascistische Volkspartij (die bestond uit 10.000 demonstranten) wordt geblokkeerd door een 500tal tegedemonstranten. Er worden barricades opgeworpen en er ontstaan rellen met de politie. 21 Personen raken gewond en 42 personen worden gearresteerd.

7/10 GENT — De gevangenis ‘De nieuwe wandeling’ die haar deuren open stelde ter gelegenheid van de openbedrijvendag wordt bestormd door anarchisten. Het gebouw wordt beklad met verfbommen en er worden pamfletten achter gelaten tegen elke vorm van gevangenis.

7/10 VOLOS (GRIEKENLAND) — Betogers verstoren een “antiterroristische” conventie. De nacht ervoor werd het deportatiekamp aangevallen.

7/10 NOVI-SAD (SERVIË) — Een betoging van neonazi’s leidt tot rellen met 5000 antifascistische tegenbetogers. 56 Personen worden gearresteerd (waaronder 2 antifascisten).

8/10 NOORWEGEN — In Trondheim worden twee vrachtwagens van een bontfabriek in brand gestoken.

9/10 ANDENNE — Een honderdtal gevangenen barricaderen twee vleugels van de gevangenis en vernielen de infrastructuur. De politie valt binnen en slaagt er pas na 2 uur in de orde te herstellen.

10/10 TIENEN — Sinds augustus zijn er een vijftigtal auto’s gevandaliseerd. De flikken zetten extra patrouilles in, maar dat kan de beschadigingen niet stoppen.

10/10 ATHENE (GRIEKENLAND) — De kantoren van het telecommunicatiebedrijf OTE worden bekogeld met brand-bommen.

10/10 BUENOS AIRES (ARGENTINA) — Een explosief wordt achtergelaten aan een dealer van Volkswagen. Er wordt een pamflet terug gevonden tegen de staat, het kapitaal en haar gevangenissen. Voor vrijheid voor José en Gabriel.

10/10 BUENOS AIRES (ARGENTINIË) — Er vindt een betoging plaats in solidariteit met Gabriel en José, tegen alle gevangenissen.

11/10 BRUSSEL — Voor het politiecommissariaat van Ouder-gem wordt een patrouillewagen in brand gestoken. De vlammen beschadigen ook een combi die voor de patrouille wagen geparkeerd stond.

11/10 AMSTERDAM (NEDERLAND) — Een week nadat een man gestorven is door zijn val uit een appartementsgebouw tijdens zijn vlucht voor de politie, is er een bijeenkomst van sans-papiers. De straat voor het Bijlmerse politiekantoor wordt geblokkeerd en een agent wordt belaagd.

12/10 ATHENE (GRIEKENLAND) — 20 Personen vallen 2 bankkantoren aan met molotovs.

12/10 ATHENE (GRIEKENLAND) — Een 15tal individuen bekogelen een politiecommissariaat met stenen.

14/10 ATHENE (GRIEKENLAND) — Een ontbrandbaar pakket ontploft voor de deur van het kantoor van de ondersecretaris van het ministerie voor onderwijs.

14/10 AMSTERDAM — Een jongeman gaat een politiecommissariaat binnen in het stadsdeel Slotervaart en steekt er twee flikken met een mes. Een van de twee flikken schiet de man dood. Reacties in de wijk blijven niet uit. In de weken die volgen, worden er dagelijks auto’s in brand gestoken. Ook het politiebureau en een mediabusje worden bekogeld met stenen.

16/10 NIEUW-ZEELAND — Een 300tal flikken valt een kamp binnen in de bergen van Urewera. Ze treffen er milieuactivisten, Maori-strijders en wapens aan.

17/10 ANTWERPEN — De arrestatie van een jongeman die uit de gesloten instelling van Mol was ontsnapt, wordt tegen gewerkt door omstanders. De flikken, hun drie voertuigen en een ziekenwagen worden bekogeld met stenen en volle drank-blikjes. De vader van de jongeman valt een politie-inspecteur aan. Deze raakt gewond en is 8 dagen werkonbekwaam.

19/10 LEUVEN — Actievoerders van de Anti Dierproeven Coalitie blokkeren de poorten van een gebouw van sigaretten-gigant Philip Morris in Heverlee. Ze protesteren tegen Philip Morris, die ratten gebruikt om het effect van sigaretten te testen.

21/10 BRUGGE — Een manifestatie van een 70tal fascisten van Vlaamse Jongeren Westkant brengt 170 antifascisten op de been. Na afloop van de twee betogingen zijn er enkele opstoot-jes. 8 Mensen worden gearresteerd. In het totaal worden 200 flikken gemobiliseerd.

23/10 BRUSSEL — Een tiental gemaskerde jongeren gebruiken kasseien van een bouwwerf om er vervolgens politieauto’s mee aan te vallen die geparkeerd staan voor een politiecommissariaat in Molenbeek. Twee wagens zijn zodanig bescha-digd dat ze niet meer gebruikt kunnen worden. Niemand wordt gearresteerd.

Afgesloten op 23/10/07

Anarchisten bestormen de gevangenis van Gent

Op zondag 7 oktober was het “openbedrijvendag”, een jaarlijkse gewoonte waarvan de aantrekkelijkheid ons onbekend is. Ook de gevangenis ‘De nieuwe wandeling’ in Gent zette haar deuren open, voor bezoekers van buiten dan toch. De gevangenen zelf kregen allemaal een televisie opdat ze zich koest zouden houden.

Enkele individuen uitten hun ongenoegen tegen dit ramptoerisme. De gevangenis werd ‘bestormd’; verfbommen gingen richting gevangenismuur, leuzen werden geroepen en pamfletten achtergelaten. Hieronder het pamflet dat gestrooid werd.

AAN DE BEZOEKERS VAN DE OPENBEDRIJVENDAG IN DE GEVANGENIS VAN GENT

De Openbedrijvendag is geen dag zoals alle andere. Het is een dag waarop de wereld van het geld haar deuren openstelt en de bedrijvenwereld ons vraagt de uitbuiting en de loonarbeid te bewonderen. Terwijl de tegenstelling tussen rijk en arm alsmäär scherper wordt, terwijl immigranten op de vlucht slaan voor de ellende waartoe het kapitalisme hen veroordeeld, terwijl de fabrieken van de dood alsmäär meer schadelijke producten voortbrengen die onze levens volledig vergiften,...

Het is niet anders voor het bedrijf dat gevangenis heet, waarvoor jullie hier vandaag komen en misschien wel geld geboden hebben op de virtuele markt. Sommige liefhebbers van de Staat en haar oneindige reeks instellingen zouden misschien geschokt zijn door het feit dat de gevangenis beschouwd wordt als een bedrijf – terwijl we dagelijks aan de lijve ondervinden dat Staat en Kapitaal niet meer dan twee gezichten zijn van eenzelfde overheersing.

De gevangenis is een bedrijf. Haar doel is het kapotmaken van mensen. Ofwel door ze mentaal te breken en hen de regels van de maatschappij te doen aanvaarden (wat dan resocialisering heet), ofwel door ze als individu letterlijk te vernietigen of levend te begraven. De gevangenis is een bedrijf dat de orders van de rechtbanken uitvoert. De rechtspraak, haar rechters en haar tribunaal hebben maar weinig te maken met wat rechtvaardig of wat onrechtvaardig is. Ze dienen om de heersende orde die gebaseerd is op uitbuiting en onderdrukking te verdedigen, net zoals de wetten dienen om de belangen van de machtigen en rijken te verdedigen. De gevangenis is een bedrijf dat maar blijft groeien. Niet alleen komen er alsmäär meer mensen achter de verschillende vormen van tralies terecht (gevangenis, gesloten asielcentra, psychiatrische centra, jeugdgevangenis, ...), maar verspreidt de logica van vrijheidberoving (de essentie van dit systeem) zich over alsmäär meer terreinen. In elke baas van om de hoek, in elke onderdrukker, in die oneindige reeks instellingen die ons gastvrij ontvangen en kapotmaken; herkennen we de gevangenis. De gevangenis is een bedrijf dat vele vertakkingen kent. Bedrijven als Fabricom, Dalkia, Denys, Sodexho, de Bank van de Post en diensten als de VDAB maken mee het bestaan van gevangenis mogelijk door ze te bouwen of doordat ze er dagelijks in betrokken zijn. Bureaus uit Gent zoals Derveaux en Abscis zullen de moordende architectuur van een nieuwe psychiatrische gevangenis ontwerpen. De bank Dexia verhuurt wagens aan de flikken terwijl de NMBS en De Lijn actief meewerken aan de jacht op al wie geen geldige documenten heeft. De gevangenis is een bedrijf dat tegenstanders kent. Het voorbije jaar braken er in vele gevangenis en gesloten asielcentra opstanden uit. Een week geleden nog kwamen een dertigtal mensen die opgesloten zitten in het gesloten asielcentrum 127bis in Steenokkerzeel in opstand nadat bekend geraakte dat een 22-jarige jongen die in isolatie zat overleden was. Niet alleen braken vorig jaar 28 gevangenen collectief uit de gevangenis van Dendermonde, tientallen anderen ontsnapten uit andere gevangenis en gesloten centra – met alle verbeelding en vastberadenheid die dat vraagt. In deze revoltes herkennen we een drang naar vrijheid die ook de onze is. Op deze revoltes baseren wij onze solidariteit met allen die vechten tegen alle vormen van tralies. Met alle middelen die we gepast achten proberen barsten te veroorzaken in de stille grijze muren die zoveel zeggen over de wereld waarin we leven. Deze solidariteit is niet iets dat buiten ons staat, maar maakt juist volledig deel uit van de strijd die we tegen dit systeem voeren.

Geen enkele Openbedrijvendag zal volstaan om de dagelijkse ellende en overheersing te verbergen. Geen enkele Openbedrijvendag zal ons reduceren tot toeschouwers.

Tegen alle gevangenis Vrijheid voor allen!

- Op 16 juli wordt een gevangene naar de bezoekszaal geroepen, maar treft daar tot zijn grote verbazing niemand aan. Wanneer hij om uitleg vraagt, krijgt hij als enig antwoord: “Dat is uw probleem.” Dit gebeurde vier keer op één week tijd.
- Op 17 juli snijdt een gevangene zijn polsen, de binnenkant van zijn ellebogen en zijn knieën open. Hij leeft nog. Heel zijn cel ligt vol bloed. De fatikken moeten zijn cel opkuisen. Eén van hen weigert en zegt dat hij niet in een godverdoms slachthuis werkt.
- Op 18 juli probeert een gevangene zich te verhangen. Vier dagen voordien was hij in hongerstaking gegaan, omdat hij naar eigen zeggen onterecht opgesloten zit. Er komt geen dokter langs. In plaats daarvan smijten ze hem in de isolatiecel.
- Op 27 juli laat een cipier weten aan een gevangene dat hij zijn werk als fatik een maand lang kwijt is, omdat hij had gepraat tegen iemand die op strikt zit.

Op basis van enkele getuigenissen uit de gevangenis van Gent. Dit gebeurde allemaal op één vleugel van de gevangenis.

Kraken in Hasselt gaat door!

Drie en een half jaar geleden werd het plaatje van de stationsbuurt in Hasselt verstoord door een vastberaden groep die er een leegstaand gebouw kraakten. Ze opende er ‘De 7 dwergen’, een autonoom centrum dat leefde door de talloze activiteiten die eruit ontstonden.

Volxkeukens, concerten, info-activiteiten, een Reclaim The Streets, ... werden succesvol uit de grond gestampt en zorgde voor heel wat beweging in het rijke stadje. Ongeveer anderhalf jaar later zorgde een prestigeproject (Zie ‘Vieze vlek op prestigeproject’ Nar 195) voor een gedwongen ontruiming. De groep was inmiddels al aan het uitkijken naar nieuw onderdak. Deze zoektocht verliep niet zonder slag of stoot. De flikken en hun opdrachtgevers waren niet gediend met de aanwezigheid van de krakers en grepen dan ook elke kans die ze zagen om kraakpogingen te bemoeilijken of tegen te houden met beide handen. Maar de krakers zetten door en kraakten een pand in de Boomkesstraat. Op 17 juli, alweer een gedwongen ontruiming verder, bezetten ze een gebouw in de Helipoststraat. Onderstaande tekst vertelt wat meer over de activiteiten die ze er organiseren, en waarom.

Onderstaande tekst is overgenomen uit een persbericht dat oorspronkelijk als buurtflyer verdeeld werd. Het hele persbericht kan je terugvinden op <http://www.indymedia.be/node/16549>.

We willen de ruimtes creatief invullen en openstellen voor anderen

De volxkeuken: Het idee van volxkeukens komt van Zuid-Amerika. Waar de armen de handen in elkaar slaan om al het beschikbare voedsel bij elkaar te halen en er een maaltijd van te maken. Zo gaan wij iedere week, twee maal per week naar de markt, om er groeten, fruit en brood op te halen dat door de marktkramers, wegens beschadigd of overrijp, niet meer verkocht kan worden.

Hiermee maken we iedere woensdag een veganistisch maaltijd. Mensen kunnen komen eten aan vrije bijdrage. Men kan nemen naar behoefte en geven naar vermogen. Het principe van vrije bijdrage staat ook open voor andere manieren van vergoeding dan geldelijke. Mensen kunnen groenten brengen, koken afwassen,...

We kiezen voor een veganistische maaltijd omdat we er ons van bewust zijn dat landbouwgrond schaars is in deze wereld. De beschikbare landbouwgrond in heel de wereld kan alleen maar iedereen voeden als iedereen vegetariër is. Het feit is waar. Onze westerse vleesconsumptie is verantwoordelijke voor de honger van andere mensen ergens op deze aarde.

Een nieuwe kraak...Maison Vélo! 27 oktober 2007

Met de winter voor de deur en de hete adem van een mogelijke uitzetting in onze nek, besloten wij om op zoek te gaan naar een nieuw pand. Eerst en vooral willen wij de mensen van Mol Gompel bedanken voor de tijd dat wij in hun buurt woonden. Fijne mensen, die ons hielpen waar mogelijk en die we met pijn in het hart verlaten...

In de nacht van donderdag op vrijdag liepen er schimmen door het huis op de Antwerpseweg 181, te Geel. Voor het eerst sinds lang. Wat vroeger een tankstation was, verkommerde door de jaren tot een hoopje baksteen. Gelukkig is die tijd voorbij!

Het Klein Verzet kondigt met trots haar nieuwe Kraakpand aan. Weer een gebouw dat verlost wordt van de kille verwaarlozing. Weer een mogelijkheid tot wonen, eten, praten, creativiteit en informatie. Het Huis zal gebruikt worden als woning, discussieruimte, creatieve zone, ontmoetingscentrum en actiehuis. Het pand leeft weer. En dat mag gevierd worden. Kom daarom eens langs, niemand houdt je tegen! Antwerpseweg 181, 2440 Geel. Daar zijn we voortaan te vinden. En zeg niet dat wij het niet gezegd hebben!

-- Het Klein Verzet
<http://kleinverzet.wordpress.com/>

Vonnis tegen de anarchisten van Lecce

Op donderdag 21 juli, om 23u30 viel het vonnis van het proces in eerste graad tegen de anarchisten van Lecce en omgeving. Allen werden vrijgesproken voor de beschuldiging van subversieve vereniging, maar vier kameraden werden veroordeeld voor criminele vereniging [associazione a delinquere, art. 416]. Salvatore kreeg 5 jaar, de zwaarste straf, omdat hij beschouwd werd als de promotor van deze vereniging. Saverio en Christian, beschouwd als leden, kregen 3 jaar terwijl Marina, ook beschouwd als lid, 1 jaar en 10 maanden kreeg.

Deze kameraden werden, met verschillende graden van betrokkenheid, ook veroordeeld voor enkele specifieke delicten: beschadiging van pompen van een tankstation van Esso, bezetting van het [kraakpand] Capolinea, niet-toegelaten betogingen, geweld tegen een beëdigd agent, aanstichting tot misdaad [tot ontsnapping] wat de immigranten betreft die opgesloten zaten in het asielcentrum, een graffiti, laster, telefonische bedreigingen tegen de voormalige folter-directeur van het voormalige asielcentrum van San Foca, Cesare Lodeserto, en tegen twee dokter die er werkten en valse medische certificaten maakten om het geweld dat deze priester en de carabinieri gebruikten tegen immigranten die geprobeerd hadden te ontsnappen, te maskeren.

Tenslotte kende de rechtbank ook meerdere duizenden euro’s schadevergoeding toe aan de dokters en Lodeserto omwille van de telefonische bedreigingen die ze zouden ontvangen hebben. De dokter Cazzato kreeg een schadevergoeding toegekend van 50 000 euro omwille van laster.

[Vertaald uit Cette Semaine, n°93, zomer 2007]

[Verschenen in Uitbraak, berichten uit de strijd tegen de gevangenis, nummer 9, september 2007]

“... Een andere beschuldiging die me ten laste wordt gelegd en die ik wil verduidelijken omdat ze me doet walgen, is dat ik aan “bekeringsijver” zou doen. Dat heb ik nooit gedaan; deze praktijk behoort eerder toe aan bijvoorbeeld het leger dat de scholen rondgaat om kinderen te overtuigen zich in te lijven, aan priesters en missionarissen over de hele wereld. Ik ben steeds vreemd geweest aan deze “missionarislogica”. Ik denk niet dat sociale verandering een historische missie is die ik moet uitvoeren, noch dat het een onvermijdelijke gebeurtenis is die voortvloeit uit een deterministische droom. Het is eerder een open mogelijkheid die zich wel of niet zal realiseren, die wel of niet juist en geldig kan zijn. En geen enkele anarchistische “partij” zal de wereld radicaal kunnen veranderen. Als ze zich zal realiseren, zal dat de vrucht zijn van de uitgebuitenen die zichzelf organiseren, in aanwezigheid van anarchisten. Als ik mijn leven en denken zou beleven als een historische missie, zou dat opnieuw aan mijn wil voorbijgaan en haar omvormen tot een instrument van iets dat mij niet toebehoort, het zou dus het volledig tegengestelde zijn van individualiteit. Ik zou verdwijnen achter de historische missie, achter de ideologie. Daarentegen heb ik nooit beweerd dat ik de waarheid in pacht heb in tegenstelling tot de onwetende massa die er niets van begrepen heeft en dat ik zou moeten “bekeren” en “indoctrineren”. Zo zou ik mezelf in een voorhoedepositie plaatsen die anarchisten historisch gezien weigeren; ik heb nooit beweerd, noch geprobeerd de voorhoede van wat dan ook te zijn.

Wat ik daarentegen doe en wat men hier wil beoordelen aan de hand van artikels in onze kranten, posters, bijeenkomsten, verdeling van boeken, betogingen, vergaderingen en alle initiatieven waaraan ik heb deelgenomen, noemt propaganda. Een instrument om mijn gedachten en ideeën uit te drukken. Let wel, ik zei ideeën, niet louter domme meningen die enkel de lege schelp van ideeën zijn, ontdaan van elk subversief potentieel. Nee, ideeën zijn iets meer, ze zijn gevaarlijk, vooral in tijden van sociale verdoving zoals nu. Daarom boezemen ze angst in.”

(Uit de verklaring voor de rechtbank van Salvatore Signore)

Voor enkele van deze delicten werden ook andere kameraden veroordeeld: Sandro tot 1 jaar gevangenis, Massimo tot 4 maanden en Laura tot 100 euro boete. De andere acht anarchisten werden volledig vrijgesproken. Alle delicten vallen onder het indulto (1). De vrijspraken betreffen de brandstichting tegen de poort van de kathedraal van Lecce en de sabotages van de bankautomaten van de Banca Intesa, die de fondsen van het asielcentrum toevertrouwd aan de religieuze stichting Regina Pacis beheerde.

De boodschap van dit vonnis is erg duidelijk: het gaat erom de strijd die de laatste jaren in Lecce gevoerd werd tegen het asielcentrum Regina Pacis zwaar te bestraffen. Het is een waarschuwing aan de anarchisten die, ondanks de gevangenis en de repressie, het hoofd niet laten hangen. Ze hebben het instrument van de criminele vereniging gevonden aangezien ze niet genoeg elementen hadden voor een subversieve vereniging. En daarmee willen ze een lesje leren aan diegenen die de gevoelige zenuwen van bepaalde potentaten in Lecce geraakt hebben.

De verdediging zal een beroep indienen. Het is mogelijk dat ook de openbare aanklager dat doet om alsnog te proberen een veroordeling voor subversieve vereniging te bekomen.

-- De beschuldigde anarchisten

(1) Algemene opschorting van 3 jaar die vorig jaar doorgevoerd werd door de regering Prodi, die geldt voor vele delicten van gemeen recht die begaan zijn voor de invoering ervan.

De ketenen van de mensheid zijn gemaakt met papieren van ministers

WIE VAN DE VRIJHEID houdt kan niet verdragen dat uitsluiting voor sommigen dagelijkse kost is, dat de lucht die je inademt rot is door de misbruiken waarop deze maatschappij van privileges gebaseerd is. Hij kan niet aanvaarden dat je sterft van werk of ontbering in een wereld waar de grondstoffen geplunderd worden door de hebberigheid van enkelen ten nadele van allen.

WIE VAN DE VRIJHEID houdt kan het dagelijkse bedrog niet verzwijgen dat de oorlog en de verwoesting van hele gebieden rechtvaardigt. Hij kan niet niet handelen, aangezien hij evenzeer van dichtbij geraakt wordt door de onteigening en de brutaliteit van het bestaande.

DE ASIELCENTRA VOOR IMMIGRANTEN belichamen duidelijk deze aspecten: het zijn plaatsen waar waardigheid wordt afgenomen, waar arme immigranten die niet beschikken over het juiste blad papier worden opgesloten. De zogenaamde illegalen die door de media-tieke en politieke propaganda afgeschilderd worden als publieke vijand nummer één waartegen we onze angsten moeten richten. In realiteit zijn het individuen die oorlog en ellende ontvluchten en op zoek zijn naar betere levensomstandigheden.

HET BERUCHTE KAMP VAN SAN FOCA dat beheert werd door de curie van Lecce met geweld en misbruik van alle geuren en kleuren, is daar één van. Ontsnappingsen, revoltes, stakingen en verzet hebben zich daar vermenigvuldigd en brachten haar echte karakter naar de oppervlakte.

VELEN HEBBEN ZICH TEGEN DIT KAMP VERZET. Ook anarchisten, en met kracht. Om de aandacht te verleggen naar iets anders dan wat er gebeurde in het centrum en dan de arrestatie van haar directeur, werden op 12 mei 2005 vijf anarchisten gearresteerd. Ze worden beschuldigd van subversieve vereniging en samen met tien andere kameraden afgeschilderd als terroristen. Daarenboven gaat de beschuldiging ook over sabotage van bankautomaten en tankstations van grote bedrijven die rechtstreeks betrokken zijn in het beheer van de kampen voor immigranten en de oorlog.

DE BESCHULDIGING gaat ook over hun manier van zijn, denken en handelen.

OP DONDERDAG 12 JULI zal de uitspraak van het proces in eerste graad vallen. De openbare aanklager eist straffen die gaan van 5 tot 9 jaar gevangenis. Sommige kameraden die nu buiten zijn, hebben al bijna 2 jaar in voorarrest gezeten.

OF ONZE KAMERADEN SCHULDIG OF ONSCHULDIG zijn interesseert ons niet, omdat we weten dat de echte terroristen diegenen in kostuum zijn die het leven van ieder van ons beheren. Langs onze kant zijn er solidariteit, verlangens en ideeën; langs hun kant zijn er alleen maar ketenen van uitbuiting.

WIJ HEBBEN AL LANG GELEDEN beslist aan welke kant we staan.

Geen enkel vonnis kan de smaak voor vrijheid indijken! Solidariteit met de anarchisten die voor de rechtbank moeten komen en alle rebellen die zich niet overgeven! Iedereen buiten!

-- Anarchisten

[Affiche die in de week voor het proces in de straten van Lecce geplakt werd]

Het Rode Kruis beheert kampen

Vandaag, 4 juli, zijn we in de kantoren van de zetel van het Rode Kruis in Trentino binnengegaan om publiekelijk haar verantwoordelijkheden aan te klagen in het beheer van verschillende Centri di Permanenza Temporanea (CPT's of 'opvang' centra voor asielzoekers) in Italië.

De CPT's zijn een typisch koloniale instelling, waarin vrouwen en mannen worden opgesloten wiens enige fout het niet hebben van de juiste papieren is. Het zijn – in de eigenlijke historische en juridische betekenis van het woord – kampen. Dat het schandelijk is ze als “opvangcentra” te definiëren, bewijst niet het gehuil van links (die de kampen eerst gecreëerd heeft en ze op heden niet doet sluiten) maar eerder de sterfgevallen en ontberingen, de permanente revoltes en de ontsnappingsen die hun geschiedenis tekenen.

De CPT's zijn de fundamentele schakel van de uitwijzingsmachine en van het systeem

dat van de immigrant een geterroriseerde en volgzaam arbeidskracht maakt. Feitelijk wegen de “clandestienen” die dood achterblijven op de stranden, op de bouwwallen of na een poging aan de politie te ontsnappen evenzeer op het Rode Kruis.

We nodigen de leiders van deze organisatie publiekelijk uit om alle contracten betreffende het beheer van de CPT's te verbreken. Indien ze dit niet doen, zal de drukingscampagne om deze medeplichtigheid stop te zetten, blijven voortduren.

Onmiddellijke sluiting van de CPT's! Solidariteit met Juan en de anarchisten van Lecce, opgesloten en veroordeeld voor hun strijd tegen de uitwijzingen! De staat is de terrorist!

-- Anarchisten

(overgenomen en vertaald uit Cette Semaine, nr. 93, zomer 2007)

Uittreksel uit *l'Usine, Vincent De Raeve, Couleurs Livres, Bruxelles, 2006.*

FIGHTING SPIRIT

Vergadering. We herademen. Twee uur betaalde verveling, misschien serveren ze ons zelfs een kopje koffie. De zaal bevindt zich boven het atelier. De ramen ervan kijken uit op de machines die eindelijk tot stilstand gekomen zijn. Langs de andere kant geven andere ramen uit op de buitenlucht, onze ogen zien eindelijk licht. Niet te onderschatten zo'n verpozing: een beetje leven zonder lawaai.

De dagopzichter is jong en onervaren, maar ook vastberaden. Hij wil zijn stuk van de taart. Net zoals wij. De directie droeg hem de rationalisering van ons werk op. De woorden dwarrelen neer, onschadelijk. De spreker van buiten is er ook, mooi op tijd. Door het venster zien we zijn bedrijfswagen, die in fabriekstermen wel twee jaar bandwerk waard is. Hij zegt ons dat de directie zich bewust geworden is van de waarde van haar arbeiders, dat we één grote familie vormen, dat we allemaal over mogelijkheden beschikken en dat we in de toekomst allemaal actief zullen kunnen deelnemen aan het grote avontuur van het bedrijf. Mijn buurman laat een scheet en we lachen.

De mijnheer heeft zijn uniform, kostuum en das, wij het onze: veiligheidsschoenen, groene broek en blauw t-shirt. Hij stelt ons de prestigieuze bedrijven voor waarvoor zijn systeem wonderen verricht heeft. De folders volgen elkaar op op de projector, de ruimte is geklimatiseerd en de koffie drinkbaar.

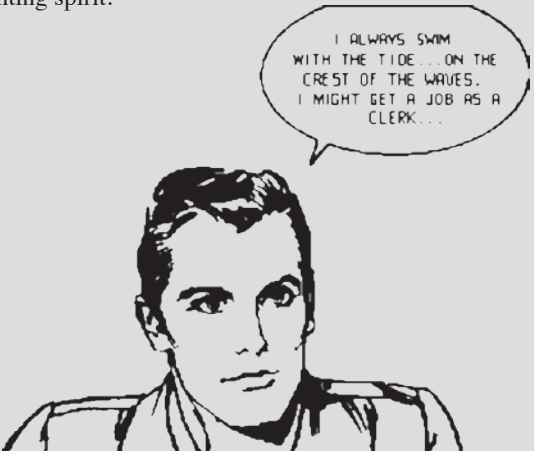
Hij heeft zijn lesje goed geleerd. Zijn communicatielessen maken hem geloofwaardig. Hij verliest niet uit het oog tot wie hij het woord richt en spreekt ons aan met jij van zodra hij binnenkomt; alsof we al ons leven lang samen paletten inpakken... Alleen staat zo'n leven ons te wachten, niet hem. Hij wiegt ons in slaap en dat is niet zo moeilijk; het volstaat dat je ertoe opgeleid bent. Hij heeft het over *fighting spirit*, zegt ons dat we *winners* moeten zijn.

Ik sta op, richt me tot hem en geef hem een meesterlijke trap in zijn kloten. Hij plooit dubbel en ik plant een knie tegen zijn neus, die uiteenbarst en hevig bloedt. Een gewelddadig, hallucinant en bevrijdend gevoel.

Niets van waar natuurlijk, gewoon om te lachen. We zitten daar, half ingeslapen en laten de grote woorden en de leerstellingen, die onze toekomst zullen veranderen en ons een nog hogere cadans zullen opleggen, aan ons voorbijgaan. Altijd maar sneller tot we het niet meer aankunnen en onze kinderen onze plaats innemen, achter onmenselijke, onafzetbare machines.

Je zou ons eens moeten zien, *winners*, om vijf uur 's ochtends, als we al om vier uur opgestaan zijn. Verweesd verlaten we onze auto op de parking en spreken van geluk als het niet regent. We bewegen ons voort als slaapwandelaars, halen onze prikkartaart boven, biep, geen goeiedag, 04u39, we gaan de trappen af en paf, we zijn er, in het atelier, onder die onwerkelijke en koude neonverlichting; in de fabriekshal, die wel twee voetbalterreinen groot is: bloedheet in de zomer en ijskoud in de winter, de machines die een ogenblik zwijgen en de gezichten van diegenen die we vervangen, als spiegels, wallen onder de ogen, niet mooi om zien die weke gezichten. Dan rest er ons de keuze deze verstikkende rotzooi te vervloeken of de instructies te aanhoren. We kiezen stevast voor het laatste, omdat de banken moeten afbetaald worden.

Fighting spirit.

GRIEKENLAND

De bosbranden, het casino en de anarchisten

Eind juni – De golf van bosbranden deze zomer in Griekenland steekt de kop op. Onder die branden rondom Athene neemt die van de berg Parnitha binnen enkele uren een rampzalige omvang aan. Wat is het antwoord van de overheden op deze situatie? Ze vinden er niet beter op dan kost wat kost het casino op de top van de berg te beschermen tegen het vuur. Resultaat: de berg is in as gelegd, maar het casino is gezond en wel, net als de economische belangen van vele investeerders... Een groot deel van de sociale sectoren mobiliseert zich op dat ogenblik tegenover dit schandaal, te midden van de algemene verontwaardiging.

Onder de verschillende acties, bestaat er één uit het bijeenroepen van een open assemblee, waaraan verschillende groepen en individuen deelnemen, anarchistisch-antiautoritaire en andere, min of meer gepolitiseerde strekkingen. Het resultaat van deze bijeenkomsten is de oproep tot een optocht op vrijdag 27 juli naar de liftbaan aan de voet van de berg, die uitgebaat wordt door het casino in kwestie. Tijdens de betoging weerklanken slogans als: “vuur, vuur voor het casino en het parlement!” Tegenover deze betoging, die een uiting was van autonome, zelfbeheerde activiteit begonnen de autoriteiten het mogelijke vervolg te vrezen...

Zondagochtend begeeft een groep kameraden zich naar het casino, bewapend met verfbommen, spuitbussen en pamfletten. Het repressieve antwoord van de dienders van de macht laat niet op zich wachten. De kameraden verspreiden zich daarop in kleine groepen om de plek te proberen ontvluchten, achtervolgd door een politiehelikopter en weinig later door een massale aanwezigheid rellikken. De ene na de andere groep wordt, zonder mogelijkheid van verzet, ingerekend. Ze worden aangehouden, geboeid en geslagen (zoals enkel flikken dat kunnen).

Na verschillende uren wachten, worden in totaal 27 kameraden naar de Algemene Directie van de politie van Athene geleid. Ze zijn uitgeput door de wandeling, de dorst en de slagen die ze kregen. Voor de poorten van het gebouw zijn een veertigtal kameraden samengekomen die wisten wat er te gebeuren stond aan de Parnithaberg. In de Algemene Directie gaan de misbruiken door en wel in die mate dat vier aangehouden kameraden in het politieziekenhuis belanden.

De volgende dag moet de juridische farce beginnen. Vanaf 's ochtends zijn een honderdtal kameraden aanwezig aan de rechtbank, hoewel de aangeklaagden pas 's avonds zullen voorgeleid worden. Bij hun aankomst wordt de machtsontplooiing van de flikken opnieuw zichtbaar (in een verhouding van twee flikken per kameraad), maar dat doet de solidariteitsbetuigingen niet verstommen; de voorgeleiden nemen de slogans zelfs over. Na deze eerste procesdag worden de arrestanten teruggevoerd naar de Algemene Directie van de politie, wat (zowel binnen als buiten het gebouw) een schermutseling en nieuwe politie-interventies veroorzaakt als ze de rechtbank verlaten...

Dinsdagochtend worden de aangeklaagden opnieuw voor de rechter geleid, die over hun invrijheidsstelling moet beslissen, in afwachting van een uitspraak de daarop volgende dag... Die

avond wordt er een assemblee gehouden, waaraan zowel de aangeklaagden als de kameraden deelnemen om de situatie te analyseren en te beslissen over een gezamenlijke actie betreffende het vonnis en de solidariteitsacties...

Woensdag 1 augustus worden de kameraden opgeroepen om negen uur 's ochtends, hoewel het cirkus niet voor 's middags begint. Ze worden opnieuw in de rechtzaal geroepen om minder dan vijf minuten later weer weggestuurd te worden. De zitting wordt een uur uitgesteld...

Bij de uitgang van de zaal is er een groep flikken in burger aanwezig die door de kameraden al snel geïdentificeerd wordt als degene die verantwoordelijk is voor de slagen in de Algemene Directie. Gedurende verschillende minuten vliegen de scheldwoorden heen en weer en als de kalmte terugkeert, volgt er een nieuwe politieagressie, die gepast beantwoord wordt door de groep (zowel door de beschuldigen als door de aanwezige kameraden)... de daarop volgende reactie van de rellikken laat niet op zich wachten. Resultaat: een van de beschuldigde kameraden belandt in het ziekenhuis. De situatie is gespannen. Nieuwe vergaderingen, nog maar eens afwachten en moe zijn tot 's avonds. Na een volgende verschijning voor de rechtbank wordt het vonnis uitgesteld tot 9 augustus.

Momenteel moeten we dus die datum afwachten om te zien hoe de zaken zullen evolueren. We voegen eraan toe dat de daarop volgende dag, donderdag 2 augustus, de kameraad veroordeeld werd die aangehouden werd tijdens het opstootje op maandag. Hij werd veroordeeld tot vijf maanden voor geweld tegen de gevestigde autoriteit en rebellie. De uitvoering van de straf wordt opgeschort, omdat er in beroep gegaan werd.

De 27 kameraden worden vooral beschuldigd van schending van privé-belangen en openbare ordeverstoring, misdrijven die zich beperken tot administratieve sancties. Eens te meer een geval waarin niet de feiten op zich terecht staan, maar diegenen die ze pleegden vanuit een politieke invalshoek. Er wacht ons geen verrassing in het komende vonnis, maar de aanhoudende aanvalscampagne tegen de libertaire beweging door de repressie en de staatsmechanismen blijft voortduren. En dat verrast ons niet, noch doet het ons terugdeinzen. Integendeel, als ze willen spelen, zullen we spelen.

Tegen wie en tegen wat we ons mobiliseren, is meer dan duidelijk, niet vanuit een gelaten en negatieve houding, maar op een actieve manier, met onze tussendoelen en hoofddoelen in het achterhoofd. Dit gezegd zijnde vergeten we diegenen niet die het meest direct lijden onder het autoritarisme. We vergeten evenmin dat de opsluitingen, veroordelingen, gevangen kameraden etc. deel uitmaken van een geheel, waarin ook wij ons bevinden en dat we slechts stappen vooruit kunnen zetten door middel van de zelforganisatie en de directe actie...Je niet dag na dag in je blootje laten zetten, is de beste manier om je solidariteit te tonen met iedereen... Dus, nog een keer...

Actieve solidariteit! Moed kameraden!
Tegen hun justitie, actie!

(overgenomen uit *Cette Semaine*, nr. 93, zomer 2007)

DUITSLAND

Wat is er aan de hand in Duitsland?

Over de recente slagen van de repressie

Vanaf mei 2007 worden in heel Duitsland met de regelmaat van de klok huiszoekingen verricht. Telkens worden deze invallen gemotiveerd door beschuldigingen van ‘vorming van een terroristische organisatie’. Op 31 juli worden drie kameraden gearresteerd vlakbij Berlijn op beschuldiging van het plaatsen van brandbommen onder legertrucks. De politie houdt hun auto staande, slaagt de ruiten in en sleurt hen eruit. Een vierde persoon wordt een tijd later thuis gearresteerd en ervan beschuldigd de schrijver van communiqués van de groep te zijn. Ze worden allen aangeklaagd op basis van artikel 129, lidmaatschap van een terroristische vereniging. In hun geval gaat het om de Militante Gruppe, actief sinds 2001. Direct na de eerste huiszoekingen vinden zowel in Hamburg als Berlijn talrijk bijgewoonde betogingen plaats onder het motto: “wij zijn allemaal artikel 129a”. De dagen daarop volgt een reeks aanslagen, waaronder een brandaanval tegen

twee politiewagens. Ook na de arrestaties eind juli worden er twee bijeenkomsten gehouden aan de Moabit-gevangenis in Berlijn. De nacht na de arrestaties wordt een wagen van de federale rechtbank in Berlijn in brand gestoken en enkele dagen later volgt een poging tot brandstichting tegen een gebouw van Justitie in Berlijn. Midden augustus krijgen verschillende wagens van bedrijven die betrokken zijn bij nucleaire transporten hun deel en gaat een wagen van het Duitse leger in vlammen op. Tegelijkertijd lanceert men oproepen tot solidariteit, verdeelt men pamfletten en worden spandoeken ontrold. Op 22 september vindt ten slotte nog een grote betoging plaats in Berlijn tegen de sociale controle en voor de afschaffing van artikel 129.

(gebaseerd op een communiqué van ABC-Berlijn, midden augustus 2007)

AnarGENDA

Passe-muraille

Wekelijkse radio-uitzending die gewijd is aan communicatie met gevangenen in het bijzonder maar ook met alle luisteraars. Tegen alle beperkingen, tegen alle autoriteit.

Radio Air Libre — 87.7 FM — Brussel

Elke zondag vanaf 18.00u

Volxkeukens

- **Elke zondag** — Koken vanaf 14u!
Kraakpand Vaartkom (Vaartkom 3, Leuven)

- **Elke woensdagavond**
Assez (Sparrestraat 1A, Gent)

- **Elke woensdagavond**
Kraakpand Helipoststraat 43B, Hasselt.

Cafees

- **Elke 2e dinsdag van de maandag:**
Anarchistisch café
AC De Noodzaak (Gérard Willemotlaan 69, Gent)

- **Elke vrijdag:** Solidariteitscafé
Assez (Sparrestraat 1A, Gent)

Anarchistische Infotheek

Elke woensdag van 14u tot 18u en zaterdag van 14u tot 17u
Annonciadenstraat 16, 9000 Gent
infotheekgent@yahoo.com
Steun op rekening: 000-0874778-32

Vrije Markt & Doorgeefwinkel

Iedere dinsdag- en woensdagnamiddag (Helipoststraat 43B, Hasselt)

Info-avond: Stadsmanagement in Leuven

Over een stad die ijverig platgewalst wordt door beton en glimmend glas...

Zondag 25/11 om 18.30!

Kraakpand Vaartkom 3, Leuven

Trapkracht

1 keer per maand wordt in Hasselt koning auto van zijn troon gestoten. Dan is de fiets heer en meester van de straat. In een feestelijke fietstoet (wees creatief: bouw die fietsten uit en trek je mooiste pakje aan) trekken we elke laatste vrijdag van de maand door Hasselt.

Startplaats: Dusart plein Hasselt

Rook en As

Berichten uit de sociale oorlog

Website met berichten uit de sociale oorlog die worden overgenomen uit de burgerlijke pers (met andere woorden, de flikken) en andere kanalen.

rookenas.blogspot.com

Infonamiddag Gevangenis

Projectie en Debat

Meer info: www.declik.be

Zondag 25/11 - Vanaf 15.00

GARCIA LORCA

47/49, Rue des Foulons - 1000 Brussel

Opendeurdag Anarchistische Infotheek

Met receptie & infotheekspeurtocht

Annonciadenstraat 16, 9000 Gent

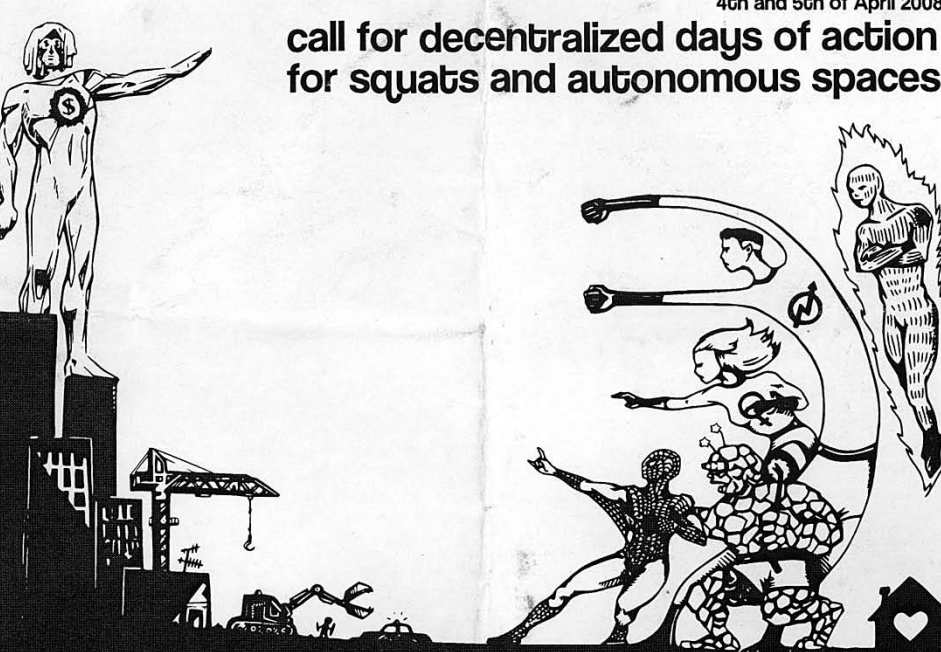
infotheekgent@yahoo.com

zaterdag 17 November

14.00 tot 18.00

4th and 5th of April 2008

call for decentralized days of action for squats and autonomous spaces

On Friday the 4th and Saturday the 5th of April 2008, we call for two days of demonstration, direct action, public information, street-party, squatting... in defence of free spaces and for an anti-capitalist popular culture. Through these two days, we want to help create more visibility of autonomous spaces and squats as a european/global political movement. We want to develop interconnections and solidarity between squats and autonomous spaces. We want to keep linking our spaces with new people and new struggles, and support the creation of autonomous spaces in places where there has not been a history of this kind of action. We want to build, step by step, our ability to overcome the wave of repression falling on us. We call for decentralised and autonomous actions of all kinds, depending on what people feel to be the most appropriate to their local context. You'll find below the political content we wish to give to these two days.

We are everywhere...

For centuries, people have used squats and autonomous spaces, either urban or rural, to take control of their own lives. They are a tool, a tactic, a practice, and a way for people to live out their struggles. For decades, squat movements across Europe and beyond have fought capitalist development, contributing to local struggles against destruction: providing alternatives to profit-making and consumer culture; running social centres and participatory activities outside of the mainstream economy. Demonstrating the possibilities for self-organising without hierarchy; creating international networks of exchange and solidarity. These networks have changed many lives, breaking out of social control and providing free spaces where people can live outside the norm.

Among other things, these places provide bases for meetings and projects, for the creation and distribution of subversive culture, for the non-monetary based exchange of goods, resources and knowledge, for experimenting with new ways of living, for collective debates, for recycling and construction, for agricultural activities, for the production of independent media.

Whether we speak of urban squats or of purchased land, of negotiated or re-appropriated rural land, of restored factories or self-built buildings, these spaces are refuges for rebels and outlaws, poor and homeless people, radical activists, illegal immigrants. Social centres are crucial to us as part of a movement for social change.

[HTTP://APRIL2008.SQUAT.NET/](http://APRIL2008.SQUAT.NET/) — APRIL2008@SQUAT.NET

22dec

Belevenissen Radical

No dogs
no reindeer

from 14h.

extra:
diy
market
vegan
food

Bands: Head Jam (Uk-dub/ska/psychodelic) www.myspace.com/headjamuk
Usual Suspects (od release "breaking bars & crushing codes")
Gura (doom&bass) www.myspace.com/guradom
League of mentalmen
Ulrikes dream (metallic punk, celebrating their 10 years)

Soundsystems: Marre & Ditto (dub-dubstepDj's)
Balkan Hotstep Soundsystem

Leuven

Infoshops: infosession and discussion NO2ID www.idee-nee.nl/
AFA NI/GROENFRONT/RIOTGRRL/
DE NAR/ABC

info & updates, www.geocities.com/squattusdei

Vaartkom nr. 3
Entrance 5 euro
just use the backdoor!
Leuven (Belgie)

23.11.07

le temps des mobylettes

grinding-emo-crust

ICF + open mic
hip-hop kill a cop

ROSA PARK
opstandige electro-punk

Cop on fire
ska-dub hardcore

Utopia
liefs met teksten

+ Infotheek
Vegan eten
Projecties

Molenstraat 100-104 Sint-Joost/Brussel - 20h - ingang: zo achterkant

ZO LANG ER GELD IS...
Benefactoren voor de aankoop van muziekcompilatie 'Taenia Solium'

INFO

DE NAR
p/a Patriottenstraat 27 - 2600 Berchem

rek. 068-2050689-39
e-mail info@denar.be
web <http://www.denar.be>

Waar vind je de Nar ?

De Nar wordt verspreid via verdeelpunten en via individuele abonnementen. Meestal is er wel een verdeelpunt bij jou in de buurt. Op alle adressen die in de agenda van de Nar staan kan je normaal gezien de Nar oppikken. Andere verdeelpunten vind je op www.denar.be

Hoe kan je de Nar thuis opgestuurd krijgen?

De Nar is normaal gezien verkrijgbaar via de verdeelpunten. Als je de Nar daarentegen graag thuis opgestuurd krijgt, dan rekenen wij daarvoor op een financiële bijdrage in de kosten. We rekenen, voor thuisverzending, 2 euro per nummer aan. Je kan ons dat bedrag (bv. 12 euro voor 6 nummers) bezorgen:

- via een geldsom in een goed gesloten omslag naar het adres van de Nar of via een storting op het rekeningnummer van de Nar. Wij trekken van het bedrag dat je gegeven hebt dan per nummer 2 euro af. We zullen je ook een briefje sturen als je krediet op is.
- via een permanente maandelijks of tweemaandelijks opdracht. Je engageert je dan om elke maand of elke twee maanden een bedrag van minstens 2 euro te storten. Wij geven hier voorkeur aan, omdat we dan onmiddellijk weten op hoeveel geld we kunnen rekenen.

Hoe kan je de Nar helpen verdelen?

Als je het ziet zitten om een bepaald aantal exemplaren van de Nar elke twee maanden te verdelen in je omgeving, dan kan je ze

- ofwel oppikken in Antwerpen, Leuven of Gent. Stuur daarvoor een briefje of een mail naar de Nar.
- ofwel opgestuurd krijgen naar een adres. We vragen je dan om de verzendingskosten van de Nar te betalen. De kostprijs hangt af van het aantal:

Aantal Narren	Kost per verzending	Per jaar (6 nummers)
3 tot 7	1,5	9
7 tot 20	2,5	15
20 tot 40	4	24

Moest het je niet lukken om de kosten van elke verzending te betalen, dan zoeken we samen naar een oplossing. Stuur ons dan even een briefje of een mail...

Hoe kan ik de Nar in het buitenland krijgen?

Voor individuele abonnementen buiten België rekenen we 4 euro per exemplaar aan. Je kan ons het bedrag bezorgen op dezelfde manier als bij abonnementen binnen België. De bankcodes van de rekening van de Nar zijn:

reknr. 068-2050689-39
BIC GKCCBEBB
IBAN BE13 0682 0506 8939

Voor de verdelers in het buitenland vragen we ook de verzendingskosten, zoals in de tabel hieronder:

Aantal Narren	Kost per verzending	Per jaar (6 nummers)
3 tot 7	5	30
7 tot 20	10	60
20 tot 40	13	78

DE NAR nr. 213
November 2007
oplage: 3000 exemplaren